

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ ἔτησίᾳ δρ. 5—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔτησίᾳ φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὀδὸς Βορέου Ἀριθ. 13.

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

- 1ον). Ὅσα ἐπισκεπτῆρια ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητῆς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεάν (πλὴν χάρτου).
- 2ον). Θὰ λαμβάνη δωρεάν ἡμερολόγιον ἑκάστου ἔτους.
- 3ον). Ἐκαστος συνδρομητῆς θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίζη δωρεάν μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.
- 4ον). Εἴκοσι λαχεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανεμηταὶ ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ ΑΣΤΡΑΠΗΣ

1895

ΕΚΚΥΒΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Οί κερδήσαντες ἀριθμοί. 4470, 2045, 46762, 68986, 24207, 39196, 18789, 42609, 17406, 29559, 56401, 37439, 29594, 68407, 51064, 47414, 11555, 52353, 51612, 46303, 4531, 27309, 34797, 28799, 18803, 8364, 34158, 33742, 54712, 20425, 52106, 56542, 29383, 64748, 44555, 33497, 48480, 43736, 67169, 74195, 49869, 7661, 33991, 53146, 64974, 71204, 65202, 53821, 56487, 74613, 33604, 51634, 28884, 66075, 43428, 44349, 57639, 46372, 49560, 34382, 733, 6170, 67417, 6194, 21237, 11701, 32283, 52352, 65689, 60960, 9693, 16694, 69463, 19962, 29437, 30850, 61542, 31908, 70933, 52868, 32200, 35686, 45566, 29646, 56537, 48964, 46859, 48397, 52715, 64223, 31515, 16609, 68500, 38474, 70137, 46748, 584, 16311, 4421, 6285, 68873, 68359, 52715, 74097, 54992, 16828, 24790, 59565, 53672, 38609, 54597, 25523, 73979, 57987, 56083, 28452, 42874.

Ἐκ τῶν ἀγορασθέντων 20 λαχείων οὐδὲν ἐπέτυχεν. Ἴδου οἱ ἀριθμοί.

38155, 38156, 38157, 38158 38159
38160, 38161, 38162, 38163, 38164, 38165,
38166, 38167, 38168, 38169, 38170, 38171,
38172, 38173, 38174

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΣΤΡΑΠΗΣ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΒΟΡΕΟΥ ΑΡ. 13

ΠΑΗΣΙΟΝ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ Ο ΓΡΥΨ

Ἐν Ἀθήναις—ὁδὸς Παλλάδος

Ἐν αὐτῷ θὰ εὐρίσκωσιν οἱ προσερχόμενοι στερεότητα καὶ εὐθηνίαν. Ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν παντὸς εἶδους μηχανήματος ἤτοι ἤλεκτρικῶν ἔργων, κωδῶνων, τηλεφῶνων ἤλεκτρομηχανῶν, ἤλεκτρικῶν φῶτων, ἀντλιῶν, ὑδραυλικῶν εἰδῶν, ἀποχωρητηρίων, πιεστηρίων κλ. Επίσης ἐπινικελώσεις, ἐπαργυρώσεις κοχλίαςριων, παλαιῶν θηκῶν, ξιφῶν κλ. Προσέτι δὲ τὸ χυτήριον τοῦ ἄνω μηχανουργείου λειτουργεῖ πληρέστατα ἤτοι ἀλουμινοσίδηρον, χαλκόν, ὀρείχαλκον, φωσφοροῦχον, καὶ παντοῖα ἄλλα μίγματα.— Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται καὶ ποδήλατα τοῦ τελευταίου συστήματος, ἰδιαίτερὰ δὲ συμφωνία διὰ πωλήσεις χονδρικῶν.

Λέχεται παραγγελίας διὰ τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν.

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Έτος Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 1 Ἰουλίου 1895.

Ἄριθ. 13.

ΑΡΧΕΓΟΝΟΣ ΛΑΟΣ

Ὁ νέος Ἄγγλος περιηγητὴς Σαβάτζ Λανδὸρ ἐξέδωκε βιβλίον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Alou with the hairy Ainu» ἐν ἣ περιγράφει τὴν διατριβὴν του ἐν τῇ νήσῳ Ἰεσσῶ τῇ βορειοτάτῃ νήσῳ τῆς Ἰαπωνίας, μεταξὺ τῶν σπανίων ἀντιπροσώπων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους παριστάντων μὴ θιγέντα ὑπὸ τοῦ πολιτισμοῦ λείψανα τῶν ἀρχεγόνων κατοίκων μὴ γινωσκόντων νόμους, θρησκείαν, ἠθικὴν, βιοποριστικὰ ἔργα, μὴ ἔχόντων πάθη καὶ ἰδέαν τινα περὶ οἰουδήποτε ἀντικειμένου. Οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος αὐτόχθονες καλοῦνται Ἀϊνόσοι καὶ κατοικοῦσιν ἐντὸς τῆς νήσου μακρὰν τῶν Ἰαπωνικῶν κατοικιῶν. Ἐλάττωστοι τῶν εὐρωπαϊκῶν εἶδον τοὺς Ἀϊνόσους καὶ οἱ ἰδόντες πολλὰκις ἐσφαλμένως ἐξέλαμβανον ὡς Ἀϊνόσους τοὺς Ἰαπώνους ἀποίκους καὶ μετὰ τὰς ζῶντας παρὰ τὴν παραλίαν. Ἐν τούτοις ὁ Λανδὸρ ἐφάνη ἐπιχειρηματικώτερος τῶν λοιπῶν εὐρωπαϊκῶν περιηγητῶν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς χώρας μὴ ταρχηθεὶς ὑπὸ τῆς δηλώσεως τῶν κατοίκων ἐν τοῖς Ἰαπωνικοῖς χωρίοις, ὅτι οὐδεὶς ἀνθρώπος ἠδυνήθη μέχρι τούδε νὰ περιέλθῃ ἅπασαν τὴν νήσον ἕνεκα τοῦ ἀδιαιβάτου τῶν δασῶν τῆς. Ἡ νῆσος Ἰεσσῶ πράγματι εἶνε ἥττον προσιτὴ, σχεδὸν ἀκατοίκητος καὶ λίαν ἀγρία· δὲν ὑπάρχουσι παντάπασιν ὁδοί. Ὁ Λανδὸρ δὲν ἐφοβήθη ταύτας τὰς δυσχερείας καὶ λαθῶν παλίτραν καὶ χρώματα μόνος του ἄνευ ὁδηγοῦ καὶ ἀκόμη ἄνευ σχεδὸν προμηθείας τροφῶν ἐπεχείρησε τὸ ταξείδιον εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου. Οὗτος ἐπὶ 5 μῆνας διέτριψε μεταξὺ τῶν Ἀϊνόσων λίαν ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς ἀρχαϊκότητος καὶ τελείας ἐλλείψεως οἰασθήποτε διανοητικῆς ἀναπτύξεως παρὰ τούτῳ τῷ λαῷ. Οὗτος ἐξέμαθε τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἥθη τοῦ λαοῦ τούτου τῆς φύσεως.

Ὁ Λανδὸρ εὗρε τοὺς Ἀϊνόσους διὰ τῆς ἀσφρήσεως. Ἐν μακρᾷ ἀποστάσει ἀπὸ τῶν ἐνδιατημάτων αὐτῶν διαδίδεται ἡ ὁσμὴ ξηρανομένων ἰχθύων. Ἄλλ' ἡ ὁσμὴ αὕτη ἀναμιγνύεται δι' ἑτέρας ἔτι ἀνυποφοροτέρας κατὰ τὴν προσπέλασιν πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀϊνόσους παρομοίως δὲ πρὸς τὴν θυρωδίαν ἐν τοῖς κλωβοῖς

τῶν πιθήκων τῶν ζωολογικῶν κήπων. Ὁ Λανδὸρ ἐζωγράφισε τινὰς Ἀϊνόσους. Πάντες εἶναι ὡς πίθηκοι τριχωτοί· αἱ τρίχες παρ' αὐτοῖς ἐνίοτε φύονται καὶ ἐν τῷ μετώπῳ καὶ ἀκόμη ἐπὶ τῆς ρινός, ὁ δὲ πάγων διήκει μέχρι αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν. Ἡ κόμη τῶν μακρὰ οὔσα πίπτει εἰς τοὺς ὤμους τῶν, ἀπ' ἐμπρός δὲ κείρεται ὅπως μὴ κρύπτῃ τοὺς ὀφθαλμούς. Τὸ κόψιμον τοῦτο τῆς ἐμπροσθίας κόμης εἶναι ἡ μοναδικὴ φροντίς περὶ τῆς κομμώσεως τῶν Ἀϊνόσων οἵτινες δὲν γνωρὺ ζουσιν ἑτέραν τινα περιποίησιν τοῦ σώματός των. Οἱ Ἀϊνόσοι ζῶσιν καὶ ἀποθνήσκουσιν οὐδ' ἐφ' ἅπαξ λουόμενοι. Οὗτοι ἐξεπλήρουντο ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ Λανδὸρ ἐκολύμβη ἐν τῷ ποταμῷ καὶ ἠσθάνοντο πρὸς αὐτὸν ἕνεκα τούτου ἀπέχθειαν. Πρέπει σεις λευκοὶ νὰ εἴσθε λίαν ἀκάθαρτοι, ἔλεγον εἰς αὐτόν, ἀφοῦ χρήζεται παντοτεινοῦ καθαρισμοῦ. Ὅτε ὁ Λανδὸρ ἠρώτησεν ἅπαξ ἕνα Ἀϊνόσον ἐάν λούεται, οὗτος ἀπήντησεν μετὰ περιφρονήσεως: Δὲν χρήζω τοῦ καθαρμοῦ· ἐγὼ εἶμαι πολὺ καθαρὸς». Ἐκτὸς τούτου οἱ Ἀϊνόσοι ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ λευκοὶ ὄψουσιν καὶ ἐπειρῶντο νὰ προσδιόρισωσι τὴν ὁσμὴν αὐτοῦ παραβάλλοντες αὐτὴν πρὸς τὴν ὁσμὴν γνωστῶν αὐτοῖς ζώων, ἀλλὰ δὲν ἤλθον εἰς ἀποτέλεσμα τι καίτοι εὐσυνειδήτως ἐμύριζον τὸν Λανδὸρ.

Οἱ Ἰάπωνες ἐπειράθησαν νὰ ἐκπολιτίσωσι τινὰς αὐτῶν· οὗτοι ἔλαβον μετ' ἐαυτῶν νεανίας τινὰς Ἀϊνόσους, ἐκαθάρισαν αὐτοὺς ἐπιμελῶς, ἐνέδυσαν καὶ κατέταξαν εἰς τὴν σχολὴν τοῦ τοκίου. Κατ' ὀλίγον ὅμως ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσιν αὐτοὺς διότι οἱ Ἀϊνόσοι κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τοῦ ζῆν ταχέως ἀπέθνησκον.

Οἱ Ἀϊνόσοι διάγουσιν καθαρῶς ζωικὸν βίον· οὗτοι ἐνδιατιῶνται ἐν καλύβαις ἐκ καλάμου καὶ μόνον ὅπως συμπληρώσωσι τὰς προμηθείας τῆς τροφῆς, καταγίνονται ἐνίοτε περὶ τὴν θήραν καὶ τὴν ἄγραν τῶν ἰχθύων. Τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διέρχονται ἐν ἀεργίᾳ ὑποπίπτοντες εἰς κατάστασιν μελαγχολίας τινος καὶ ἀπαθείας· ἐξ ἧς οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποσπάσῃ αὐτοὺς, διότι οὗτοι οὔτε πάθη, οὔτε ἐφρέσεις, οὔτε περιέργειαν ἢ συμπάθειαν τρέφουσιν· οὗτοι ἀγνοοῦσι παντά-

πασιν αναμνήσεως περί οίουδήποτε αντικειμένου. Οὔτοι οὐδεμίαν παράστασιν ἔχουσι περί ηλικίας ἢ ἐν γένει περί χρόνου. Οἱ γέροντες διακρίνονται ἐκ τῆς πολιοῦς κόμης, τὰ δὲ παιδιὰ ἐκ τοῦ ἀναστήματός των. Οὔτοι οὐδεμίαν ἔννοιαν ἔχουσι περί τοῦ παρελθόντος, τοῦ ἐνεστώτος ἢ τοῦ μέλλοντος. Τὰ γεγονότα παντάπασιν ἐξαφανίζονται ἐν τῇ μνήμῃ των καὶ διὰ τοῦτο οὔτοι δὲν ἔχουσι παραδόσεις οὐδὲ μύθους τινάς. Ὁ κοινωνικός αὐτῶν ὀργανισμὸς εἶναι λίαν ἀπλοῦς. Ὁ πατήρ λαμβάνει ὡς γαμετὴν τὴν ἰδίαν του θυγατέρα, ὁ ἀδελφός—τὴν ἀδελφὴν, χωρὶς νὰ ὑπάρχωσι γαμήλιοι τινες τελεταί. Ὁ ἀνὴρ λαμβάνει τὴν ἀρεστὴν του γυναῖκα καὶ ἀποδιώκει αὐτὴν ὅταν κορεσθῇ αὐτῆς. Ἄν θελήσῃ, οὗτος ταῦτοχρόνως δύναται νὰ λάβῃ πολλὰς γυναῖκας. Ἐν ἐκάστῳ χωρίῳ ὑπάρχει βασιλεὺς ὅστις ἐν τῷ κοινῷ βίῳ οὐδόλως διακρίνεται τῶν ὑπηκόων του καὶ ἐνδύεται ὡς ἐκεῖνοι, τὸν μὲν χειμῶνα φέρων ἰαπωνικὴν ἐσθῆτα καὶ δέρματα ζῶων, τὸ δὲ θέρος ἀρκούμενος εἰς τὰς τρίχας τοῦ σώματός του. Κατοικεῖ οὗτος, ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἐν καλύβῃ ἔχων περίξ του παντοειδῆς ἀκαθαρσίας. Μόνον κατὰ τὰς πανηγύρεις, ὅτε οἱ Ἰάπωνες φέρουσιν εἰς τοὺς Ἀϊνόσους οἰνοπνευματώδει ποτὰ εἰς ἀνταλλαγὴν μετὰ τῶν δερμάτων τῶν ζῶων, οὗτος ἐπιτίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του στέφανον ἐκ φλοιοῦ δένδρου καὶ ἐπικρεμᾷ ἐπὶ τοῦ στήθους του διάφορα πολύχρωμα ράκη καὶ θαλάσσια φύκη. Κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας ἅπαντες οἱ Ἀϊνόσοι μεθύουσιν, ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ πρῶτον παρέχει παράδειγμα ἀκράτου μέθης εἰς τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἐγκλείεται τὸ μοναδικόν του πλεονέκτημα.

Οἱ Ἀϊνόσοι οὐδεμίαν ἔννοιαν ἔχουσι περί οἰωνοῦ ἢ νόμων. Ἐκαστος πράττει κατὰ βούλησιν· ἀλλ' εἶναι περίεργον ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν πράττει τι πονηρὸν ἢ προξενεῖ ἐτέρῳ βλάβην. Οὐσιωδῶς ἀγαθὸν καὶ πονηρὸν παρ' αὐτοῖς δὲν ὑπάρχει, οὐδὲν θεωρεῖται ὑπ' αὐτῶν ἀνήθικον. Περί τούτων ἄρα πρέπει νὰ κρίνωμεν ὡς περί ζῶων οὐχὶ δὲ ἀνθρώπων. Καθ' ἑαυτοὺς οὔτοι εἶναι ἀγαθοί, πραεῖς καὶ γενναῖοι καὶ δὲν κακοποιοῦσιν οὐχ' ἐνεκά τινος ἠθικῆς ἀλλὰ διότι δὲν αἰσθάνονται ἀνάγκην εἰς τὸ προξενεῖν βλάβην τῷ πλησίον. Οἱ νεανῖαι αἰσθάνονται ἔμφρον σέβας πρὸς τοὺς γέροντας μὴ θεροῦντες τοῦτο ὡς χρέος ἢ ἀρετὴν των. Οἱ Ἀϊνόσοι χρησιμοποιοῦσι, «τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀπαθείας» ὡς πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ὅπερ ἐξ Ἰσου δι' αὐτοὺς δὲν ὑφίσταται. Οἱ Ἀϊνόσοι οὐδεμίαν ἔννοιαν περί θρησκείας ἢ λατρείας ἔχουσι· οὔτοι δὲν ἔχουσιν ἀψυχα ἀντικείμενα λατρείας, οὔτε προσκύνησιν τινα ἢ τελετήν, ὁ Ἀϊνός δὲν ἔχει γνῶσιν τῆς προσευχῆς καὶ ἐν τῇ γλώσσῃ

του τῇ πτωχεστάτῃ πασῶν καθ' ἅπασαν τὴν γῆν δὲν ἅπαντῶσι λέξεις ὑποδεικνύουσαι ἀμυδρὰν τινα ἔννοιαν περί θεότητος. Ὡς πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν οἱ Ἀϊνόσοι ἐπ' ὀλίγον διαφέρουσι τῶν πιθήκων. Ὅταν ὁ Ἀϊνός ἀποθάνῃ ἅπαντες ἀμέσως λησμονοῦσιν αὐτόν. Ὁ Ἀϊνός οὔτε φιλίαν οὔτε μῖσος αἰσθάνεται, ἐν τούτοις γνωρίζει ὅτι πρέπει νὰ διαθρέψῃ τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἀμυδρῶς συναισθάνεται τὴν ἀλληλεγγύην του μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ χωρίου βασιζομένην ἐπὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων. Ὡς πρὸς δὲ τὸν λοιπὸν κόσμον οὗτος οὐδόλως θέλει νὰ ἔχῃ ἔργον. Οὔτος οὔτε ἐχθρὸν οὔτε φιλίαν αἰσθάνεται πρὸς τοὺς γείτονάς του. Πρὸς δὲ τοὺς κατοίκους τῆς πλησίον κόμης οὗτος παντάπασιν εἶναι ἀδιάφορος. Φιλία, ἔχθρα μὴ ὑφίσταται δι' αὐτόν, ἔννοιαι. Πάντες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς, ἀλλὰ περί τῆς ἀλληλοβοηθίας δὲν δύναται νὰ γίνῃ παρ' αὐτοῖς λόγος. Ὁ Λανδὸρ ἄτε ὀπαδὸς τῆς Δαρβινικῆς θεωρίας περί ἐξελίξεως, λίαν τονίζει ἅπαντα τὰ γνωρίσματα τῆς ὁμοιότητος τῶν Ἀϊνόσων πρὸς τοὺς πιθήκους καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τοῦ σκελετοῦ καὶ τὰς ἐξείας καὶ θέσιν τοῦ σώματος. Οἱ Ἀϊνόσοι ἔχουσι λίαν μακρὰς χεῖρας, πᾶσα δὲ ἡ δύναμις αὐτῶν κυρίως ἐγκείται τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς σιαγῶσι κατὰ τρόπον ὅσπερ οὔτοι χροῦνται τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὀδόντων ἐν πολλὰς περιστάσεσιν ὅτε οἱ λοιποὶ ἀνθρώποι ἐργάζονται ἢ ἀμύονται διὰ τῶν γερῶν. Οἱ Ἀϊνόσοι ἀναρριχῶνται εἰς τὰ δένδρα ὡς οἱ πίθηκοι, λαμβάνουσι διάφορα ἀντικείμενα ἐκ τῆς γῆς διὰ τῶν ποδῶν καὶ ἐκφράζουσι τὴν χαρὰν των δι' ἀλμάτων καὶ συριγμῶν. Οἱ Ἀϊνόσοι δὲν γνωρίζουσι νὰ γελοῦσιν, ὀργιζόμενοι δὲ τρίζουσι τοὺς ὀδόντας καὶ συρίζουσι. Ἰδίᾳ οὔτοι εἶναι ἐπιτηδεῖοι εἰς τὸ ποιεῖν μορφασμοὺς καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν εὐρίσκουσιν ἀντιπάλους οὐδὲ μετὰξὺ τῶν πιθήκων. Ὅπως καὶ ἂν ᾖ, ἀλλ' οἱ Ἀϊνόσοι παριστῶσι τύπον τοῦ ἀρχηγίου ἀνθρώπου, παράδοξως διατηρηθέντα ἐν τελείᾳ ἀταξίᾳ μεθ' ὅλην τὴν σχετικὴν προσέγγισιν πρὸς τὸν πολιτισμὸν. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀρχηγίου τούτου λαοῦ δὲν εἶναι λίαν εὐχάριστος καὶ μεθ' ὅλην τὴν ἐγγύτητα τῇ φύσει, οὔτοι ὑποπίπτουσιν εἰς διαφόρους νόσους αἰτινες συντελοῦσιν εἰς τὴν βαθμιαίαν κατὰπτωσίν των. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Λανδὸρ εἰς τὴν ἐξόντωσιν τούτου τοῦ λαοῦ συντελεῖ κυρίως ἡ παρ' αὐτῶν παντελὴς ἔλλειψις γνώσεων τινῶν ἐκ τῆς ὑγιεινῆς, ἡ φοβερὰ ἀκαθαρσία καὶ δυσωδία ἐντός τῆς ὀφθαλμῶν οὔτοι ζῶσιν, ἐνίστε ἡ βεβλαμμένη τροφή καὶ ἕτεροι ἀντίξοι περιστάσεις. Τὰ παιδιὰ παρ' αὐτοῖς ἀπρηνήσκουσι κατὰ πλῆθῃ διότι αἱ μητέρες ἐγκαταλείπουσιν αὐτὰ εἰς τὴν φύσιν

μετὰ παρέλευσιν δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως, καὶ ἀφίνουσιν αὐτὰ νὰ αὐξήθῃσι κατὰ βούλησιν.

Ἰκανότης παρὰ τοῖς ζῴοις πρὸς τὸ συμμορφοῦσθαι πρὸς τὴν ἀτμόσφαιραν

Πολλὰ τοιούτου εἶδους παραδείγματα ἅπαντῶσιν ἐν τῇ φυσικῇ ἱστορίᾳ, ἀλλὰ τὸ δημοσιεύθην ὑπὸ τοῦ Δε-Βαρινιῆ ἐν τινι Εὐρωπαϊκῷ περιοδικῷ δυσκόλως εὐρίσκει ἐφάμιλλον ἐν τῇ ζωολογίᾳ. Ὁ Βαρινιῆ κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ διατριβὴν του παρετήρησε τὸ ἀκόλουθον ἀξιοπεριεργον γεγονός. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις εἶναι ἐν πολλῇ χρήσει ὁ τρόπος τοῦ προφυλάττειν ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ σπηεδόνος τὸ κρέας καὶ ἕτερα ἐδωδῖμα διὰ κατωτάτης θερμοκρασίας. Πολλάκις αἱ ἀποθήκαι τῶν ἐδωδῖμων ἐν Ἀμερικῇ πληροῦνται, οἱ δὲ ἔμποροι ἀκουσίως ἀναμένουσι τοὺς ἀγοραστὰς ἐνίστε δὲ καὶ τὸν χρόνον τῆς ὑψώσεως τῶν τροφίμων ὅπως πωλήσωσι τὰ ἐμπορεύματά των μετὰ μεγάλου κέρδους. Διὰ τοῦτο πανταχοῦ ἐν Ἀμερικῇ κατασκευάζονται ψυχρὰ ὑπόγεια καλούμενα Ἀγγλιστί, Coldstorage Warehouses ἐν αἷς διαφυλάττονται τὰ τρόφιμα. Ἡ θερμοκρασία τούτων τῶν ὑπογείων εἶναι διαρκῆς φθάνουσα εἰς τὸν τρίτον ὑπὸ τὸ μηδενικὸν βαθμὸν. Ὁ ἀὴρ ἐν τοῖς ὑπογείοις εἶναι λίαν ξηρὸς καὶ διὰ τοῦτο τὸ κρέας, οἱ ἰχθύες καὶ λοιπὰ δὲν σήπονται δυνάμενα νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ μακρὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον χρόνον. Κατὰ τὰς ἀρχὰς μετὰ τὴν κατασκευὴν τούτων τῶν ὑπογείων τὰ τρόφιμα τὰ φυλαττόμενα ἐν αὐτοῖς ἦσαν προφυλαγμένα ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως τῶν μυῶν. Οὔτοι, ἐπιφέροντες μεγάλας καταστροφὰς εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ἀποθήκας ὅπου ἡ θερμοκρασία εἶναι ἡ συνήθης δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνθέξωσιν εἰς τὴν κατωτάτην θερμοκρασίαν τούτων τῶν πρὸς διαφύλαξιν τῶν τροφίμων ὑπογείων καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἔμποροι ἐνόμιζον τὰς ἀποθήκας των ἀσφαλεῖς κατὰ πάσης ἐφόδου τῶν μυῶν. Καὶ πράγματι κατ' ἀρχὰς ἐν τούτοις τοῖς ὑπογείοις εὐρίσκον μόνον πτώματα μυῶν δελεασθέντων ὑπὸ τῆς ἀφθονίας τῶν τροφῶν καὶ εἰσελθόντων ἐν ταῖς ἀποθήκαις. Οἱ μῦς ἀπέτισαν διὰ τῆς ζωῆς των τὴν τολμὴν των καὶ οἱ ἔμποροι ἔμενον ἡσυχοὶ ἐπὶ τῷ ὅτι τὰ ἐφόδια των διέμενον ἀνέπαφα. Ἀλλ' ἰδοὺ μετὰ τινα χρόνον οὔτοι ἀπρηγοητεύθησαν. Ἐν ταῖς ἀποθήκαις συνέβαινον σπουδαῖαι ζημίαι καὶ ταχέως εὐρέθησαν οἱ ὑπαίτιοι αὐτῶν.

Οὔτοι ἦσαν οἱ μῦς, ἀλλὰ μῦς ὅλως διαφόρου εἶδους μετὰ μακρῶν καὶ πυκνῶν τριχῶν καλυπτόντων αὐτοὺς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς οὐρᾶς. Κατὰδὴλον ἐγένετο ὅτι οἱ μῦς κατ' ὀλίγον συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν περιστοιχοῦσαν ἀτμόσφαιραν καὶ ταχέως ἐγονιμοποιήθη νέον εἶδος μυῶν μετὰ μακρῶν καὶ πυκνῶν τριχῶν οἵτινες ἰδίᾳ ἔζων ἐν ὑπογείοις μετὰ κατωτάτης θερμοκρασίας. Οἱ κύριοι τῶν ἀποθηκῶν δὲν ἐγίνωσκον πῶς νὰ ἀποτρέψωσι τὸ δεινόν. Πῶς νὰ ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ; Ἔθεσαν γαλαῖς ἐν ταῖς ἀποθήκαις, ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς ἅπασαι ἀπέθανον ἐκ τοῦ ψύχους καίτοι ἀρκούντως ἐτρέφοντο. Ἀλλ' ἰδοὺ, μίαν φορὰν ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἔθεσαν μίαν γαλῆν ἧτις τυχαίως εἶχε μικρὰς καὶ πυκνὰς τρίχας. Ἡ γαλῆ αὕτη ἀντέσχεν εἰς τὴν κατωτάτην θερμοκρασίαν καὶ, ἐπειδὴ αὕτη ἐτρέφετο ἰκανῶς, ἐπάχυνε, αἱ δὲ τρίχες τῆς ἐπικρύνθησαν καὶ ἐμάκρυναν. Ἐν μιᾷ λαμπρᾷ ἡμέρᾳ αὕτη παρήγαγεν εἰς τὸ σκότος (διότι αἱ ἀποθήκαι ἐστεροῦντο φωτός) ἑπτὰ γατάκια ἅτινα αὐξήθέντα ἀπέκτεσαν ἐτι μακροτέρως καὶ πυκνωτέρας τρίχας καὶ κατὰ τὴν μορφήν των ὁμοιάζον πρὸς τὰς ἀγρίας γαλαῖς τοῦ Καναδά. Αἱ γαλαῖ αὕτη ἐγένοντο ὑπαίτιοι προελεύσεως νέας φυλῆς γαλῶν ἐξαιρέτως ἀντεχόντων εἰς τὴν κατωτάτην θερμοκρασίαν καὶ κατοικούντων ἐν ταῖς ψυχραῖς ἀποθήκαις. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, οἴτε μῦς καὶ αἱ γαλαῖ κτεδείξαν ἀξιοθαύμαστον ἰκανότητα πρὸς τὸ συμμορφοῦσθαι πρὸς τὴν δεδομένην περίπτωσιν. Αἱ γαλαῖ τοῦ νέου εἶδους ἔχουσι μακρὰν οὐρὰν καὶ ὑπερμεγέθεις μύστακας καὶ βλέφαρα. Λίαν πιθανὸν ὅτι οἱ ὑπερμεγέθεις μύστακες καὶ βλέφαροι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖοι εἰς τὰς γαλαῖς αἰτινες ζῶσι καὶ αὐξάνονται ἐν τῷ σκότει. Τοιοῦτοτρόπως ἡ φύσις κατάρθρωσε νὰ δημιουργήσῃ δύο νέα εἶδη γαλῶν καὶ μυῶν διατελοῦντα εἰς διηνεκῆ πόλεμον.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ φύσις κατάρθρωσε νὰ δημιουργήσῃ δύο νέα εἶδη γαλῶν καὶ μυῶν διατελούντων εἰς διηνεκῆ πόλεμον ἔπρὸς ἀλλήλα ἐν ψυχρῷ τόπῳ. Ὁ ἐγκλιματισμὸς ἐπὶ τοσοῦτον ἐπέτυχεν ἐν τῇ δοθείσῃ περιπτώσει ὅστε τὸ νέον εἶδος τῶν γαλῶν παντάπασιν δὲν ἀντέχει εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν θερμότητα. Ἐὰν τοιαύτην γαλῆν ἐξάξωμεν ἐκ τοῦ ὑπογείου εἰς τὴν φαινήν ἡλιακὴν ἡμέραν, αὕτη ἀποθνήσκει μετὰ τινὰς ὥρας, ἄτε μὴ δυναμένη ἤδη ἀνθέξει πρὸς τὸ φῶς καὶ τὴν θερμότητα τοῦ περιστοιχοῦντος ἀέρος.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΚΑΙ Ο ΖΥΘΟΣ

Ο Ιατρός Θεόδωρος Ρούμπελ, διευθυντής του νοσοκομείου Έππενδορφ εν Χαμβούργω, πρότινος χρόνου εξέδωκε διατριβήν τινα εν ή εκτίθησι τας πολυχρονίους έρεύνας του περι τής έπιρροής του ζύθου επί τής χολέρας. Ο Ρούμπελ εν αύτῃ κατέστρωσε πίνακα πάντων των εκ χολέρας άποθανόντων εν Χαμβούργω κατά τό 1893, κατέταξε πάντας τους άποθανόντας κατά τό είδος των ένασχολήσεων των και απέδειξεν ότι ή επιδημία εύρεν όλιγώτερα θύματα μεταξύ των εργατών εν τοις έργοστασίσι του ζύθου. Ουτος αναφέρει ότι μετά 85 εργαζομένων εν 18 έργοστασίσι του ζύθου εν Χαμβούργω μόνον πέντε τ. ε. 0.58 ο)ο πάντων των εργατών απέθανον εκ χολέρας, ενώ τό ποσοστόν των εκ χολέρας άποθανόντων μεταξύ των λοιπών κλάδων τής βιομηχανίας κυμαίνεται μεταξύ 0,66 και 4, 65 ο)ο. Έάν ληρθῆ ύπ' όψιν ότι εκ τούτων των πέντε, άποθανόντων εκ χολέρας, ό εις ήν ένθερμος θιασώτης του οίνοπνεύματος, ό δεύτερος επί τινος ήμέρας ύπηρετεί παρ' άσθενούσι εν χολέρας, ό τρίτος απέθανεν άφου ένεδύθη τά άσπρόρουχα τής άποθανούσης εκ χολέρας γυναικός του, τό ποσοστόν των θανάτων θά μεταβληθῆ εις 0,23 ο)ο. Ο αριθμός ουτος είναι ελάχιστος συγκρινόμενος προς τον τής όλικῆς θνησιμότητος εν Χαμβούργω ανερχόμενος εις 13 ο)ο. Εκτός τούτου διά τής στατιστικῆς ό Ρούμπελ απέδειξεν ότι οι κάτοικοι του Χαμβούργου, οι πίνοντες κατά μέγα ποσόν ζύθον, διά τής χρήσεως τούτου προφυλάχθησαν εκ τής χολέρας. Τό ζήτημα τούτο εξέτασθην ύπό του Ρούμπελ βακτηριολογικώς εύκόλως έξηγήθη, διά των βακτηριολογικων του πειραμάτων ουτος απέδειξεν ότι αι κομματωειδεις βακτηρια τιθέμενα εντός του ζύθου αποβάλλουσι τήν ζωτικήν των ενεργειαν μετά παρέλευσιν 6—7 ώρων. Ο Ιατρός Ρούμπελ κατά Φεβρουάριον και Μάρτιον του παρελθόντος έτος εν τῷ χημειῷ του νοσοκομείου του έποίησε διάφορα πειράματα, μεταχειρισθεις διαφόρων ειδων ζύθους, και απέδειξεν ότι τό βακτηριδιον τής ασιατικῆς χολέρας άπόλλυται εν τῷ ζύθω μετά παρέλευσιν λίαν μικρού χρόνου. Τοιουτρόπως ό ζύθος ουδόλως είναι κατάλληλος διαδοτῆς τής χολέρας, ουτως, ώστε οι έρασται του ζύθου δύνανται άνευ τινός φόβου νά πίνωσι τό αγαπητόν των ποτόν, όπερ, ως εξάγεται εκ των γενομένων πειραμάτων, είναι άριστον προφυλακτικόν μέσον από τής χολέρας.

Η ΓΥΝΗ
ΩΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

Ακόμη και εν τῷ βασιλείῳ των ζώων παρατηρούνται σημεια καλλισθησίας ιδία παρὰ τῷ άρρενι. Έκ των ωδικων πτηνων τό θῆλυ δέν άδει, ενῷ τά άρρενα είναι πεπρωικισμένα δια τής φωνῆς, τής αμίλλης προς άλληλα. Πτηνά ειδων τινων καταδεικνύουσιν ικανότητα προς τό τεχνικώς κατασκευάζειν και καθωραίζειν τας φωλεάς των, διότι καθ' έκαστον έτος πρό του χρόνου τής έπωάσεως ταυτα κατασκευάζουσι και τεχνικώς κοσμοῦσι τήν γαμήλιόν των ευνήν. Παρὰ τοις πιθήκοις επίσης φαίνεται ικανότης προς τήν μουσικήν, ενῷ παρὰ ταις θήλεσι δέν άπαντὰ τοιαύτη. Τό αυτό παρατηρείται και παρὰ τοις άγροίσι λαοίς· ως γνωστόν, αι πρώται εκδηλώσεις τής καλλισθησίας παρατηρούνται παρ' αύτοις εν τῇ ένδυμασία, εν τῷ στολισμῷ των όπλων των και των οικημάτων των· πρό παντός έτέρου εν τῷ καθωραϊσμῷ των δωμάτων όπου υποδέχονται τους φίλους και τους ξένους, αλλά κυρίως και δῆ έξαιρετικώς καταγίνεται περι τούτο ό άνήρ. Πολλάκις ό άγριος στολίζει τήν κεφαλήν του δια βοστρίχων και πτερων, φέρει εις τά ότα του ενώτια, εις τον λαιμόν του περιδέριον, εις τας χείρας του βραχιόλια, περι τήν όσφήν του ζώνην και έτερα κοσμηματα, ενῷ ή γυνή βαδίζει άνευ κοσμημάτων τινων και άντι ένδύματος φέρει μόνον ζώνην εις τους μηρούς της. Έν Αυστραλία τά ύπό των άνδρων κατασκευαζόμενα άγγεια και έτερα οικιακά χρεϊώδη σκευή διακρίνονται των διά των γυναικειων χειρων κατασκευασθέντων σκευων διά γλυπτων κοσμημάτων και ζωγραφιων. Εις τούτο κατά τό φαινόμενον αντιφάσκουσι τά γραφέντα ύπό του Σλίμαν περι των άνασκαφων εν Τίρινθι. Ουτος άνασκάπτων τά άρχαία έρείπια των οικιων εύρεν ότι τό γυναικειον τμήμα τής οικίας κατ' έξοχήν διακρίνεται διά των επί των τοίχων ζωγραφιων και γλυπτων κοσμημάτων του άνδρός· αλλά δέν επιδέχεται άμφιβολίαν ότι πάντα ταυτα τά κοσμηματα είναι προϊόντα των χειρων των άνδρων, διότι ό άνήρ λίαν αγαπᾶ νά περιστοιχίζη τά αντικείμενα τής λατρείας του δι' εικόνων αιτινες νά ικανοποιώσι τήν ήδυπάθειάν του. Οτε αναπτύχθέντος του πολιτισμού αι ώραιαι τέχναι αντικατέστησεν τὰ άρχικα σπέρματα του ποιείν, αύται έφερον τό εκμαγειον τής δυνάμεως του άνδρός και λίαν άσθενῆ ήγη γυναικείας συμμετοχῆς παρετηροίντο. Καί ενῷ αι στατιστικαι των μεγάλων καλλιτεχνων περιλαμβάνουσιν άτελειώτων σειράν άνδρικων ονομάτων, τά ονόματα των γυναικων αιτινες διεκρίθησαν εν τῷ

σταδίῳ τής καλλιτεχίας και των γραμμάτων, είναι δυνατόν νά αριθμηθώσιν επί των δακτύλων. Έν τῇ μουσικῇ δέν άπαντὰ μεγαλοφυής τις συνθέτης γυνή, και τοι σχεδόν έκαστη γυνή κατὰ τό μάλλον και ήττον ανεπτυγμένη παίξει οιονδήποτε μουσικόν όργανον. Έν ταις πλαστικαίς τέχναις άπαντῶσι μόνον ονόματῆ τινα γυναικων. Έν τοις γράμμασιν όμως αι γυναικες ήδοκίμησαν ούχ' ήττον των άνδρων· εν αύτοις άπαντωντιπολλα ποιητριαικαι συγγραφεις, εκ των όποιων τινες είναι λίαν αξιοσημειωτοι, ως ή Σαπφώ, ή Ζορζ Ζάνδη, ή Δζόρτζ Έλλιότ, ή Μισσ Μπράουνιγκ κ. τ. λ. Οικοθεν έννοείται ότι και μεταξύ των γυναικων συγγραφων ύπάρχουσι πολλαι ελαχίστης αξίας, ως αι πολυάριθμοι συγγραφεις τής Γαλλίας κατὰ τον παρελθόντα αιώνα. Έν γενει ή στανιστικῇ δέν είναι πλουσια. Αι δύο-τρεις γυναικες αιτινες απέκτησαν ανεξίτηλον δόξαν, τῇ αληθεία δύναται νά θεωρηθώσιν ως άστερες πρώτου μεγέθους· αι δέ λοιπαι όφείλουσι τήν δόξαν των ως επί τό πλεϊστονείς τό περιστατικόν ότι ως γυναικες είναι σπάνια. Κυρία αίτια τής τοιαύτης ανισότητος αναμφιβόλως είναι τό ότι ή γυνή ως προς τό αίσθημα είναι ψυχροτέρη του άνδρός. Ο έρωσ είναι ή βάσις, τό κέντρον τής καλλιτεχνίας. Τούτο ήδη παρατηρείται εν τοις πρώτοις σπέρμασι τής τέχνης παρὰ τοις ζώοις. Ο σύνδεσμος ουτος τής ώραιας τέχνης και του έρωτος επί τοσοῦτον καταφανής εις τας κατωτάτας βαθμίδας τής αναπτύξεως, πάντοτε θά άποτελῆ τό γενικόν περιεχόμενον τής ανθρωπίνης καλλιτεχνίας και τοι αύτη καλύπτεται ύπό πολυπληθείς και διαφόρους ιδέας. Σχεδόν άπαντα τά μυθιστορήματα, αι τραγωδία, αι κωμωδία δέν είναι άλλον ή ιστορία και ψυχολογία του έρωτος. Θέμα τής λυρικῆς ποιήσεως αναμφιβόλως είναι ό έρωσ. Αι αισθητικαι έντυπώσεις αι προκαλοῦσαι τά προϊόντα τής ζωγραφικῆς και τής γλυπτικῆς άπασαι κατὰ μέγα βαθμόν στηρίζονται επί του συνειρημού των άμέσων αυτων εικόνων μετά τής βάσεως τής αγάπης. Διά τούτο πολλάκις ή πρώτη αντίληψις περι τήν όποιαν συσφρεύονται αι ιδέαι και αι έννοιαι του μέλλοντος προϊόντος τής καλλιτεχνίας πηγάζει εκ τής αγάπης. Έπειδή δέ τό αίσθημα του έρωτος παρὰ τῇ γυναικῇ είναι άσθενέστερον, διά τούτο έλλείπει παρ' αύτῇ τό κύριον υλικόν προς τήν καλλιτεχνικήν ποιήσιν. Ένεκα ταύτης τής αίτίας πολλαι γυναικες ουδόλως θέλγονται εκ τής Αφροδίτης των Μεδίκων και τό θαυμαστότερον ακόμη και εκ του Απολλωνος τής Μπελβεδέρης. Αλλ' ό έρωσ και σφαιρα των αισθημάτων αυτου παρέχουσι τό υλικόν μόνον εις τήν καλλιτεχνικήν ποιήσιν.

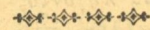
Τά αισθήματα πρέπει νά έπεξεργασθώσι και νά αναδημιουργηθώσιν ύπό τής διανοίας, διότι άλλως ή ήδυπάθεια και ή σατηρίασις θά παρήγαγον καλλιτέχνας. Μόνον όταν ή διάνοια άνακραγάγη ταυτα τά αισθήματα, όταν συνενώση αύτᾶ μετά των αισθημάτων και των εικόνων των λοιπων αισθήσεων, ιδεων και έντυπώσεων, όταν επιτύχη νά έπεξεργασθῆ όλον τούτο τό υλικόν εις όλόκληρον, ισχυράν εικόνα, μόνον τότε τό καλλιτεχνικόν προϊόν εύμοιρετ τελειότητος, ευγενείας και επ' αιώνας δέν άπόλλυσε τήν σημασίαν του. Έν τούτοις παρὰ τῇ γυναικῇ άσθενώς ανεπτύχθη ακριβώς, ή υψίστη μορφή τής διανοίας-ή ικανότης προς τήν σύνθεσιν (ήτις εν τῷ υψίστῳ βαθμῷ άποτελει τήν μεγαλοφυάν), εκ τούτου δέ έξερτάται ακριβώς ή μικρά σημασία των προϊόντων της. Ταύτης μη έχούσης μεγαλοφυή σύνθεσιν, άπόλλυνται τά αισθηματα άτινα προσπορίζεται ό νοῦς διά πολλων έδων και διασκορπίζονται χωρίς νά συνθεθώσιν προς άλληλα, τότε ακριβώς πάσχη καλλιτεχνική ποιήσις καθίσταται άδύνατος. Εις τά συστατικά μέρη τής καλλιτεχνικῆς ποιήσεως, εκτός των αισθημάτων του έρωτος, καταλέγεται και ή αίσθησις τής δυνάμεως των μύνων, εξ ής έξερτάται πᾶς ήρωϊσμός εν τῇ καλλιτεχνία, όστις μεταδίδει τά τραγικά σημεια του ανθρωπίνου βίου, επί παραδείγματι θά αναφέρω «τήν φοβερήν κρίσιν» και «τόν Μωυσαά» του Μιχαήλ Αγγέλου, «τόν Έωσφόρον» του Μίλωνος, «τόν Μανφρέδον» του Βύρωνος, τεμάχια τινα εκ του «Φάουστ.» Αλλ' ή γυνή είναι άσθενής και παρ' αύτῇ όλίγον είναι ανεπτυγμένον τό αίσθημα τής δυνάμεως των γνώσεων, αύτη επ' όλίγον μετέχει του σοβαρού άγώνος του ανθρωπίνου βίου, ουτως ώστε και εν τῇ σφαιρα ταύτῃ τής καλλιτεχνίας αύτη στερείται υλικού. Απεναντίας ή γυνή έχει λίαν ανεπτυγμένη τήν ακοήν και μεγάλην ικανότητα προς τήν παράστασιν παντός ώραιου. Αξιοσημειώτων είναι ότι άπασαι αι Αμερικανίδες καλλιτέχναι δεικνύουσιν εκτακτον κλήσιν προς πᾶν τό μικρόν και ώραιον τήν όψιν, ότι επιμελώς ίχνογραφοῦσι παιδία, μικρά ζώα και θελκτικα τοπία. Έν γενει είναι γνωστόν ότι ή γυνή προτιμᾶ τον Βάπτον από τον Μιχαήλ Αγγελον, τον Κόππε από τον Ρώσσον Δοστοέβσκιην. Αι λαμπραι εικονογραφαι εξεγειρουσιν εν τῇ διανοίᾳ, τής γυναικός πολυαριθμους συγκινητικας και τρυφεράς εικόνας, αιτινες συσφυσήθησαν εν αύτῃ κατὰ τήν ένθουσιώδη διάθεσιν του πνεύματος. Αναμφιβόλως ή γυνή είναι πεπρωικισμένη δι' αξιοσημειώτου ικανότητος προς τό θεωρεϊν και δύναται λίαν ταχέως εκ μόλις φαινομένων ίχνων νά καταλάβῃ τήν ψυχικήν κατάστασιν των

περικυκλούντων. Λίαν περιεργον εἶναι ὅτι ἡ γυνὴ καὶ τοι εὐμοιρῆ τοιούτης ἀξιοσημειώτου ἱκανότητος πρὸς τὴν πρακτικὴν ψυχολογίαν, ἐλάχιστα δημιουργεῖ ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ δράματος καὶ τοῦ μυθιστορήματος. Ἄν παρὰ τῇ γυναικί οὕτω σπανίως ἀπαντᾷ ἡ δύναμις τοῦ Σεκσπίρου ἐν τῇ παραγωγῇ, τοῦτο ἐξερτάται ἐκ τοῦ ὅτι αἱ γυναῖκες ἐν γένει λίαν σπανίως εἶναι πεποικισμένοι δι' ἰσχυρᾶς διανοίας· τὸ ψυχολογικὸν αὐτῶν αἰσθημα πολλάκις στηρίζεται ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ ἐνστικτοῦ, ἐπὶ τῆς μηχανικῆς παρατηρήσεως διὰ τῶν ὁποίων οὗτοι ἐξάγουσι γενικὰ συμπεράσματα περὶ τῶν ἀτόμων χωρὶς νὰ καταλάβωσι τὰς αἰτίας ἐφ' ὧν στηρίζονται παρόμοια συμπεράσματα. Ἄλλ' οὐχὶ ἀπαντες οἱ κλάδοι τῆς καλλιτεχνίας, κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν εἶναι προσιτοὶ εἰς τὴν γυναῖκα· ἐν τισὶ ἡ γυνὴ εἶναι ἱκανὴ νὰ δημιουργῇ ὡς ὁ ἀνὴρ ἂν μὴ καὶ καλλίτερον. Εἰς τούτους καταλέγεται ἡ μιμητικὴ τέχνη καὶ ἡ σκηνικὴ παράστασις. Καὶ πράγματι ὁ ἀριθμὸς τῶν διασήμων ἠθοποιῶν γυναικῶν ὑπερβαίνει τὸν τῶν μεγάλων ἠθοποιῶν. Ἡ μεγάλη ἱκανότης τῆς γυναικὸς εἰς τὸ νὰ παριστᾷ αἰσθημάτων ἐστὶ μὴ συναισθηθέντα, τὸ ἀνεπτυγμένον, ἐνστατικὸν ψυχολογικὸν αἰσθημα παρὰ ταῖς διασήμες ἠθοποιῶν ἀρικνεῖται εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν τῆς τελειότητος καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τῆς μεγαλοφυΐας αὐτῆς εἶναι ἱκαναὶ νὰ παράξωσι πραγματικὰ ἀριστουργήματα τῆς σκηνικῆς παραστάσεως ἅτινα λίαν δυσκόλως προσδιορίζονται καὶ διατηροῦνται, ἀλλὰ τὰ ὅποια εἶναι μεγαλοφυῆ προϊόντα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ ἑτέρα τάξις δευτεροβάθμιων τεχνῶν αἵτινες ὁλοτελῶς εὐρίσκονται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν γυναικῶν. Ἡδη ἀνωθι ἐμνημονεύσαμεν ὅτι, κατ' ἀρχὰς ἡ τέχνη περὶ τὸ ἐνδύειν τὸ σῶμα, κατασκευάζειν κατοικίαν καὶ ἐπιπλα εὐοίσειτο ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν· ἀκολούθως ὁ ἀνὴρ μετέβη πρὸς τοὺς συνθετοτέρους, ὑψηλοτέρους κλάδους τῆς τέχνης, ἡ δὲ γυνὴ ἀνέλαθεν ἀφ' ἑαυτῆς τὰς προτέρας τοῦ ἀνδρὸς ἐνασχολήσεις. Δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ καθωραϊσμὸς ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦ ἰδίου σώματος εἶναι καθαρῶς γυναικίαι τέχνη ἐν τούτοις σπανίως ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι αὕτη ἡ τέχνη εἶναι πραγματικῶς ἀξιοθαύμαστος καὶ τοι αὕτη δὲν ἐπιφέρει τοιαύτην βαθεῖαν ψυχικὴν ἀπόλαυσιν ὡς π. χ. ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ζωγραφικὴ, ἀλλὰ πάλιν αὕτη εἶναι ἐπίσης θελκτικὴ καὶ ἐπιθυμητὴ εἰς πάντας. Τουτέστι τινες πράγματα εἶναι θαύματα τῆς τέχνης· ταῦτα δὲν δύναται τις νὰ κατασκευάσῃ μὴ ἔχων ἀνεπτυγμένην καλλιθησιακὴν καὶ δημιουργικὴν φαντασίαν. Τῷ ὄντι, αἱ τέχναι αὗται λογιζόμενα ἀπλαῖ καὶ

μάταιαι ἔχουσι συγκριτικῶς μεγάλην σημασίαν, διότι ἡ τουαλέτα τῆς συγχρόνου γυναικὸς εἶναι τὸ κύριον ὄπλον τῆς πρὸς ἀλλήλας ἀμίλλης. Ἐὰν αὖριον αἱ γυναῖκες λησμονήσωσι ταύτην τὴν τέχνην ἐν τῇ ὁποίᾳ αὐταὶ τὴν σήμερον ἐκλάμπουσι, διὰ τοὺς πλείστους ἀνδρας ἡ ζωὴ θὰ ἀπέβαλε τὸ ἡμισυ τοῦ γοήτρου τῆς καὶ ἡ κρίσις θὰ ἐγείνετο ἐτι χειρότερα, ἢ ἐὰν συνέβαινε, τῇ δυνάμει πανούργου τινος μαγίας, διὰ μιᾶς ἀπαισίας αἱ γυναῖκες νὰ μεταβληθῶσιν εἰς δυσειδῆ ἐκτρώματα. Ὅθεν δίκαιον ἔχει ὁ Ρενάν λέγων ὅτι ὁ στολισμὸς τῶν γυναικῶν εἶναι θελκτικωτάτη τέχνη. Οὐδαμοῦ ἀλλαχού ἡ ἀλήθεια τοῦ ἀνωθι μνημονευθέντος κανόνος, περὶ τοῦ ὅτι ἡ σύγχρονη γυναικίαι τέχνη ἀναπαριστᾷ τὴν ἀρχικὴν τέχνην τῶν ἀνδρῶν, ἐπιβεβαιούται διὰ τῆς πράξεως οὕτω καταφανῶς ὡς ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ, ἐνθα αἱ γυναῖκες ἐλευθέρως ἀναπτύσσουσι τὰ προτερήματά των καὶ ἐφαρμόζουσιν αὐτὸ εἰς τὸ ἔργον. Ἐκεῖ ὑπάρχουσι σχεδὸν τοσοῦται γυναικῆς καλλιτέχναι ὅσοι καὶ οἱ ἀνδρες ἀλλ' ἡ εἰκονογραφικὴ δὲν εἶναι ἡ κυρία σφαῖρα ἐν τῇ εὐδοκιμοῦσιν αἱ γυναῖκες. Ἀπεναντίας ἡ ζωγραφικὴ ἐπὶ τοῦ φαρφόρου, ἡ καλλιτεχνικὴ ζωγράφισις παντοειδῶν ἐπίπλων σχεδὸν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀμερικὴν ἐκτελεῖται ἐν ἐργοστασίοις τῶν ὁποίων διευθύντριαί καὶ ἐργάτιδες εἶνε γυναῖκες. Ἡ κατασκευὴ πολυτελῶν ταπήτων καὶ περικαλυμμάτων ἐπίσης εὐρίσκονται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν γυναικῶν· αὗται γινώσκουσι νὰ πλάττωσι νέα εἶδη κατὰ τὰς ἑσας μεταβαλομένης ἀπαιτήσεως τῆς ἀγορᾶς. Ἡ ἐπίπλασις τῶν οἰκιῶν ἐπίσης ἀνατίθεται εἰς τὰς γυναῖκας καὶ πολλαὶ γυναῖκες διακρινόμενα ἐπὶ καλλιθησιακῶν ἀναλαμβάνουσιν ἐπὶ ἀδρᾶ πληρωμὴν τὴν διάταξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν. Ἀπαντες οἱ κλάδοι τῆς τέχνης δὲν εἶναι οἱ αὐτοὶ εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ τοὺς πανκρατίους χρόνους κατεγίνετο ὁ ἀνὴρ καὶ τοὺς ὁποίους τώρα ἀφῆκεν εἰς τὴν γυναῖκα ὅπως οὗτος μόνον καταγίνηται περὶ ὑψηλοτέρας ἐνασχολήσεως; Ἐκτὸς τούτου ἡ γυνὴ διακρίνεται καὶ ἐν ἑτέροις, ἂν ὄχι ὑψηλοῖς, τοῦλάχιστον θελκτικοῖς εἵδεσι τοῦ καλοῦ. Τοιοῦτον εἶδος εἶναι, π. χ. ἡ ἐπιτηδειότης περὶ τὸ διαλέγεσθαι διὰ ταύτης ἡ γυνὴ παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγόνους, ἐπετύγχανε νὰ προσελκύσῃ εἰς τὸν οἶκον τῆς τοὺς διασημοτέρους ἀνδρας καὶ νὰ ἐξαση ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν· ἡ δὲ γυνὴ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐν Γαλλίᾳ εἶχε μεταβάλλει τὴν αἰθουσάν τῆς εἰς κέντρον διανοητικῆς ἀναπτύξεως. Ἰδιαιτέρον προσὸν τῆς γυναικὸς εἶναι νὰ ἐμφυλῶναι τὴν διάλεξιν ἀφοῦ προσέχει ὅπως αὕτη ἵσταται ἐλαφρῶς χωρὶς νὰ πίπτῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ ἵσταται ὑπερμέτρως ὑψηλά, νὰ ποιῇ αὐ-

τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦς, ἀνάπαυσιν μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνὴρ νὰ ἦ κατάλληλος πρὸς δραστηριωτέραν ἐνέργειαν. Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἅπαντα ταῦτα τὰ προσόντα τῆς γυναικὸς εἶναι πρόσκαιρα καὶ βραχυχρόνια καὶ δὲν ἀφίνουσι μεθ' ἑαυτὰ ἕγνη τινὰ καὶ ἀναμνήσεις, ἀλλὰ μήπως διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ εἶναι ἥττον εὐτυχέστερα τοῦ ἀνδρὸς, εἰς τὴν χρησιμεύει εἰς ἓνα ἔξοχον ἀνδρα, ἀποθανόντα ἐν ἐνδείᾳ, ἢ μετὰ θάνατον δόξα; Ὅ,τι ἐλλείπει ἐκ τῆς δόξης εἰς τὴν γυναῖκα, αὕτη ἀναπληροῖ αὐτὴν ἐκ τῆς εὐτυχίας, ἐγὼ δὲ ἀγνοῶ πότερον ἐστὶ αἰρετέον;

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τὰ παιδιά ἐφ' ὅλας ὥρας ἀπὸ τῆς πρωίας μέχρι τῆς ἑσπέρας διαμένουσιν ἐν ταῖς πνιγηραῖς αἰθούσαις τῶν σχολείων κεκλιμένα ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τετραδίων. Ἡ στέρησις τοῦ ἀπαιτουμένου ἀέρος καὶ ἡ ἀκίνησις ἀπέδωκεν ἤδη τοὺς πικρούς των καρπούς. Οἱ μαθηταὶ λίαν ἐνωρίς ἐσυνείθισαν τὸν καθηστικὸν βίον, ἀπόλεσαν πᾶσαν ἐπιθυμίαν πρὸς τὸ τρέχειν, ἀλλεσθαι καὶ παιζεῖν ἐν τῷ καθαρῷ ἀέρι, ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα καὶ ἔμφυτα εἰς τὸν ὄργανισμὸν των. Ἡ ἀνάγκη τῶν κινήσεων καὶ τοῦ ἀέρος εἶναι τοσοῦτον ἔμφυτος εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὡς ἡ ἀνάγκη τῆς τροφῆς. Ἐν τούτοις πολλάκις ὁ μαθητὴς στερεῖται αὐτῶν, ἡ δὲ στέρησις τούτων βλαβερῶς ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῆς υγείας τῆς συγχρόνου γενεᾶς. Ὁ γνωστὸς φυσιολόγος, διδάκτωρ Λαγρᾶνζ διὰ τούτου ἀκριβῶς τοῦ περιστατικοῦ ἐξηγεῖ τὸ λυπηρὸν φαινόμενον ὅτι οἱ μαθηταὶ τῆς ἐποχῆς μας αἰσθάνονται ἰσχυρὰν ἀποστροφὴν πρὸς τὰς σωματικὰς κινήσεις. «Ἡ ὄρεξις πρὸς τὴν ἀκίνησιν, λέγει οὗτος, ἦτις κατ' ἀρχὰς φαίνεται ὅσον βαρεῖα, ἔνεκα τῆς ἕξεως κατ' ὀλίγον οἰκειοποιεῖται. Τὸ πτηνόν, τὸ γεννηθὲν ἐν ἐλευθερίᾳ, ἀλλ' εἴτα κλεισθὲν ἐν κλωβῷ, δὲν δύναται νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀκίνησιν· ἀπεναντίας τὸ ἐν κλωβῷ γεννηθὲν εὐκόλως ὑποφέρει τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν κινήσεων. Τοῦτο ὡς νὰ λησμονῇ ὅτι ἔχει πτέρυγας καὶ πράγματι δὲν γνωρίζει νὰ ἐπωφελεῖται αὐτάς. Ἀνοίξατε τὸν κλωβὸν τοῦ καναριοῦ ἐν τῷ ὁποίῳ τοῦτο ἐμεγάλωσε, δὲν θὰ ἦ εἰς κατάστασιν νὰ ἵπταται οὕτως ἐπιδεξιῶς ὥστε νὰ ἐκφύγῃ τοὺς καταδιώκοντας αὐτὸ ἐχθρούς καὶ ἐξάπαντος θὰ ὑποπέσῃ εἰς τοὺς ὄνυχας τῆς γαλῆς». Ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τούτου, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Λαγρᾶνζ, ἔπεται οὐ μόνον ἡ ἀδυναμία τῶν μύδων ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης ἀνι-

κανότης ἐν ἀπάσαις ταῖς λειτουργίαις τοῦ ὄργανισμοῦ. Ἀσθενὴς πέψις, ἔλλειψις ὀρέξεως, ἀσθενεστέρα κυκλοφορία τοῦ αἵματος, σφιγμὸς ἐλαφρὸς καὶ συχνὸς ὅστις καταδείκνυσι τὴν μικρὰν ἐνέργειαν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς καρδίας, ἀναπνοὴ βραδεῖα καὶ σύντομος. Δὲν δύναμεθα νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν παρατηρήσεων τοῦ Λαγρᾶνζ περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἀποστροφή πρὸς τὰ γυμνάσματα ἀπαντᾷ μόνον παρ' ἐκείνοις τοῖς μαθηταῖς οἵτινες δὲν ἐτιμωρήθησαν, οἵτινες δὲν ἔκαμψαν τὸν αὐχένα πρὸ τῆς αὐστηρότητος τῆς πειθαρχίας. «Ἡ παραφορὰ πρὸς τὰ γυμνάσματα καὶ ἡ ζωηρότης ἐν τοῖς παιγνίοις ἀπαντᾷ μόνον παρὰ τοῖς ἀτάκτοις καὶ γελωτοποιῶσι παιδίοις, καὶ παρὰ τοῖς μὴ προοδεύουσιν ἐν τοῖς μαθήμασι». Τὸ πλεῖστον τῶν μαθητῶν ἐπιδίδουσι εἰς τοιαῦτα παίγνια καὶ διασκέδασεις, αἵτινες δὲν ἀπαιτοῦσιν ἀφθότους καὶ διεγερτικὰς κινήσεις καὶ βαίνουσι παραλλήλως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὴν καθηστικὴν θέσιν. Οὗτοι περιφρονοῦσι τοὺς συμμαθητάς των, οἵτινες παραδίδονται εἰς εὐθυμα καὶ ἀπαντῶντα πολλὰς κινήσεις παίγνια ἐν καθαρῷ ἀέρι καὶ ἐν τῇ αὐτῇ. Ἐὰν πράγματι δὲν θέλωμεν ὅπως τὰ παιδιά ἡμῶν γίνουσιν ἀσθενῆ εἰς τὰ στήθη, ὡς τοῦτο σχεδὸν ἀνευ ὑπερβολῆς παρατηρεῖται κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐποχὴν, πρέπει πρὸ παντὸς ἑτέρου περισσότερον νὰ φροντίσωμεν ὅπως τὰ παιδιά ἔχωσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον διαθέσιμον χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον νὰ διάγωσιν ἐν καθαρῷ ἀέρι καὶ ἐν κινήσει. Τοῦτο δὲ διότι διὰ τῆς συχῆς καὶ ἰσχυρᾶς κινήσεως ἐν καθαρῷ ἀέρι ἐνισχύεται καὶ γίνεται συχνότερα ἡ ἀναπνοή. Αὕτη δὲ εἶναι ἡ κυρία λειτουργία ἡ ὑπερτεροῦσα τὰς λοιπὰς. «Ἵπελογίσθη, λέγει ὁ Λαγρᾶνζ, ὅτι τὸ παιδίον τὸ ὁποῖον τρέχει, εἰσπνέει ἐπτάκις περισσότερον ἀέρα ἢ τὸ μὴ κινούμενον».

Διὰ τὰ πλείστα παιδιά τὰ παίγνια ἀποτελοῦσιν οὐ μόνον ἀντικείμενον εὐχαριστήσεως ἀλλὰ καὶ εἶδος τι ἠθικῆς ἐκπαιδευτικῆς σχολῆς. Ὡς λέγουσιν ὅτι σύγχρονοι εἰδήμονες τῆς παιδικῆς φύσεως ὡς ὁ καθηγητὴς Πρέιερ, ὁ διδάκτωρ Σηκόρσκυ καὶ ἕτεροι καὶ οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι, ὡς ὁ Πλάτων, τὰ παίγνια συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προσοχῆς, εἰς τὴν εὐκαμψίαν, ἐγκράτειαν, ἀνδρείαν κ.τ.λ. Τὰ παίγνια, κατὰ γνώμην τοῦ Λαγρᾶνζ, ἀποτελοῦσιν ὑγιεινικὸν μέσον κατὰ δύο κυρίων ἐλαττωμάτων τῶν ἡμετέρων χρόνων· τῆς ὑπερμεγέθους εὐαισθησίας καὶ τῆς ἐξασθενήσεως τῆς θελήσεως. Ὁ μετὰ τῶν συμμαθητῶν του παίζων, ὁ λαμβάνων μέρος ἐν παίγνιῳ κατὰ πᾶν ἔθμα συγκρούεται πρὸς τὸ θέλημα καὶ τὴν γνώμην τῶν ἑτέρων, ἡ σύγκρουσις δὲ αὕτη ἀναγκάζει

πάντα ένεκα τῶν ἐγωιστικῶν σκοπῶν του νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον βλαμῆδὸν νὰ ἐμπνέται ὑπὸ τῆς μὲν τοῖς ἡλικιωμένοις γνωστῆς οὐσῆς καθολικῆς ἀλληλεγγύης παρὰ δὲ τοῖς παιδίαις συντροφικῆς συμπνοίας.

ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΙΘΟΣ

Περίπου ἐπὶ ἑνὸς αἰῶνα οἱ γεωγράφοι καὶ γεωλόγοι τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς εἶχον νὰ λύσωσι δύσλυτον ἐν ταυτῷ καὶ λίαν σπουδαῖον ζήτημα, τὴν εὐρεσιν γιγαντιαίου ἀερολίθου συγκειμένου ἐκ συμπαγῆς ὄγκου σιδήρου πεπόντος δὲ ἐν τινὶ ἀπώτατῳ σημείῳ τῆς ἐρήμου νήσου Γρηλανδίας.

Περὶ τῆς ὑπάρξεως τοιούτου γιγαντιαίου ἀερολίθου ἐγένετο γνωστὸν ἤδη κατὰ τὸ 1818, καὶ τοῦτο παντάπασι τυχαίως. Κατὰ τὸ ρηθὲν ἔτος, ὁ διάσημος ἐρευνητὴς τῶν παρὰ τοὺς πόλους χωρῶν, ὁ πλοίαρχος Ρὸς ἠναγκάσθη ἕνεκα τῶν πάγων νὰ σταματήσῃ τὴν πορείαν του διὰ τῶν πλοίων του «Ἰσαβέλλας» καὶ «Ἀλεξάνδρου» καὶ μετὰ τοῦ πληρώματος αὐτῶν νὰ ἐξέλθῃ εἰς ἀπόστασιν 25—30 μιλίων ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου Ἰόρκ ἀποτελοῦντος τὸ δυτικώτατον ἄκρον τῆς Γρηλανδίας.

Διαχειμαζῶν ἀκουσίως ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὁ Ρὸς συνῆψε φιλικὰς σχέσεις μετὰ τινος μικρᾶς φυλῆς Ἑσκιμόσων, οἵτινες μέχρι τοῦδε δὲν εἶχον συναντήσῃ λευκοὺς ἀλλ' εἶχον λίαν πρωτοτύπους μαχαίρας καὶ πελέκεις. Αἱ μάχαιραι αὐταὶ καὶ οἱ πελέκεις ἦσαν κατασκευασμένοι ἐξ ὀστέων, ἡ δὲ αἰχμὴ τῶν ἦν ἐκ σιδήρου μηδελίαν ὁμοίωσιν ἔχοντος πρὸς τὸ γνωστὸν ἡμῖν σίδηρον.

Ὁ Ρὸς προσεκτικῶς παρατήρησε τὰ σιδηρὰ ταῦτα ἐργαλεῖα, λεπτομερῶς ἠρώτησε τοὺς Ἑσκιμόσους καὶ ἔλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ταῦτα εἶνε κατασκευασμένα ἐκ σιδήρου μετεωρολίθου, ἐπεβεβαιωθὲν καὶ ἐκ τῆς χημικῆς ἐρεῦνης τῶν ὑπ' αὐτοῦ μετενεχθέντων εἰς Εὐρώπην δειγμάτων. Διὰ χημικῆς ἐρεῦνης ἐπιστοποιήθη ὅτι ὁ σίδηρος οὗτος μεμιγμένος ὢν μετὰ 2,56—4 ποσοστῶν τοῦ νικελίου δὲν σκωρᾷ, ἰδιότης ἐπὶ τοσοῦτον σπουδαία ἐν τοιούτῳ ἄξενῳ καὶ ὑγρῷ κλίματι οἷον εἶνε τὸ τῆς Γρηλανδίας καὶ πραγματικῶς εὐεργετικὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους καὶ ὑπὸ τῆς οὐσῆς ἀδικηθέντας κατοίκους τῆς ἐρήμου ταύτης νήσου. Ὁ Ρὸς δι' ἐπανελημένων ἐρωτήσεων τῶν Ἑσκιμόσων ἔμαθεν ὅτι οὗτοι ἀπέσπῳν τὰ τεμάχια ταῦτα τοῦ σιδήρου ἐκ δύο μεγίστων λίθων κειμένων ἐπὶ μεγάλου παρὰ τὴν παραλίαν ὄρους. Οἱ λί-

θοι οὗτοι ἦσαν λίαν σκληροὶ καὶ μόλις μετὰ μεγίστους κόπους ἦν δυνατὸν νὰ ἀποσπασθῇ μικρὸν τεμάχιον δι' ἰδιαίτερον σκληρῶν λίθων.

Κατὰ δυστυχίαν οἱ Ἑσκιμόσοι δὲν ἠδύναντο νὰ δεῖξωσιν εἰς τὸν Ρὸς δείγμα ἐκ τούτου τοῦ λίθου ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπέσπῳν τὸν σίδηρον καὶ ἱκνοποίησαν τὴν περιέργειάν του μόνον διὰ τούτου ὅτι τῷ ἔφερον τεμάχια ἐκ τοῦ σκληροῦ ἐκείνου βραχέλου διὰ τοῦ ὁποίου οὗτοι ἀπέσπῳν ἐκ τοῦ μετεωρολίθου τὰ τεμάχια τοῦ σιδήρου.

Ἡ ἀνγκοίνωσις τοῦ Ρὸς συνκινήθη μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ λήγοντος αἰῶνος πολλοὶ ἐπιστήμονες ἀμφέβαλλον περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀερολίθων, ἡ ἀνγκοίνωσις αὕτη διήγειρε πολλὰς εἰδῆς, ὑποθέσεις κτλ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ συγγράμματος τοῦ Κλάνδι ὄπερ ἔσχε τοσαύτην μεγάλαν σημασίαν ἐν τῷ περὶ τῶν μετεώρων καὶ μετεωρολίθων ζητήματι, τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Ρὸς ἐψίγη καὶ ἐλησμόνησαν αὐτὴν ἐπὶ ἡμισυ αἰῶνα, δηλαδὴ μέχρι τοῦ 1875, ὅτε ἐν ταῖς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδοθείσαις ὁδηγίαις τῶν περιηγητῶν ἀνά τὰς παρὰ τοὺς πόλους χώρας, ἐκ νέου ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκείνου ὄπερ διήγειρον τὰ περὶ τοῦ ἀκροατηρίου Ἰόρκ ἐν τῇ δυτικῇ Γρηλανδίᾳ.

Κατὰ τὸ 1891 καὶ 1892 αἱ ἀκταὶ τῆς Γρηλανδίας ἐπιμελῶς ἠρευνηθήσαν ὑπὸ τοῦ Πύρρη ἀρίστου συγχρόνου περιηγητοῦ ἀνά τὰς βορείους παρὰ τοὺς πόλους χώρας.

Ἐν τῷ προγράμματι τοῦ Πύρρη εὐρίσκετο καὶ ἡ ἐκζήτησις τῶν πολυθρηλήτων μετεωρολίθων, ἀλλ' ἐν τῷ ταξειδίῳ τούτῳ οἱ πλείοντες πάγοι ἐκώλυον αὐτῷ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀκροατηρίου Ἰόρκ. Τὸ 1893 ὅτε ὁ Πύρρη ἐπεχείρησε δεῦτερον ταξειδίον δὲν ἠδυνήθη πάλιν νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦ σκοποῦ του διότι τὸ ἀκρωτήριο περιεκυκλώθη ὑπὸ παμμεγέθων πλεόντων πάγων. Μόλις δὲ ἐπέρουσι κατὰ τὸ ἔαρ ὁ Πύρρη κατώρθωσε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρόθεσίν του. Τῇ 16ῃ Μαΐου 1894 ὁ Πύρρη συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Λή μέλους τῆς ἀνά τοὺς πόλους ἐκστρατείας, ἀφῆκε τοὺς συντρόφους του εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ ἀκρωτήριο Ἰόρκ λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ προμηθείας τροφῶν διὰ τρεῖς ἑβδομάδας. Καθ' ὁδὸν παρὰ τὸ Κάρτλ-Κλήφφ οἱ ὄδοιπόροι συνήντησαν τὸν Ἑσκιμόσον Πανηκάλ ὅστις ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀπέναντι παραλίαν κόλπου τινος ὅπου ἐκεῖτα χωρίον τι οἰκούμενον ὑπὸ Ἑσκιμόσων. Καθ' ὁδὸν ὁ Πύρρη κατώρθωσε νὰ λάβῃ τινὰς λίαν περιέργους φωτογραφίας αἰτινες κέκτανται λίαν σπουδαίαν σημασίαν ἐν τοῖς ζητήμασι περὶ τῆς κινήσεως καὶ μεταβολῆς τῆς μορφῆς τῶν πάγων

καὶ νὰ ποιήσῃ ἐτέρας σπουδαίας φυσικογεωγραφικὰς παρατηρήσεις.

Ἐν τῷ χωρίῳ τῶν Ἑσκιμόσων Κετσιλούμη ὁ Πύρρη συνήντησε τὸν γνωστὸν ἤδη αὐτῷ ἐκ τῶν προτέρων ταξειδίων ὁδηγὸν Ἑσκιμόσον Ταλλεκότσαλ, ὅστις τῷ ἀνεκοίνωσεν ὅτι γινώσκει τὸ μέρος ἐν ᾧ κεῖνται οὗτοι οἱ λίθοι, ἀλλ' ὅτι ἡ εἰς τα ἐκεῖ πορεία εἶνε λίαν δυσχερὴς καὶ ἀπέτρεψεν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ προτιθεμένου ταξειδίου. Ἐν τούτοις μετὰ μακρὰς καταπίσεις ὁ Ταλλεκότσαλ συγκατένευσε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν Πύρρη καὶ τοὺς συντρόφους του καὶ οἱ περιηγητὰι ἐξήκολούθηον τὸν δρόμον των.

Ἄλλ' ἀκόμη τὴν ἐπιούσαν ἡγέρθη τοσοῦτος ἰσχυρὸς χιονοστρόβιλος ὥστε οἱ ὄδοιπόροι ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς μίαν ἐν τῷ πάγῳ κατασκευασθεῖσαν καλύβην ἐνός Ἑσκιμόσου καὶ νὰ διαμείνωσιν ἐκεῖ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ὁ χιονοστρόβιλος οὗτος ἔπι τοσοῦτον ἐβλάψεν τὴν ὁδὸν ὥστε ἐδέησε νὰ περιπατῶσι μέχρι τῆς ὀσφύρος ἐντός τῆς χιόνος. Ὁ Ταλλεκότσαλ ἐπὶ τοσοῦτον ἐφοβήθη ἐκ τῆς καταιγίδος ὥστε μόλις καὶ μετὰ βίας μετὰ τὴν ἐνεργητικὴν ἐπιμονὴν τοῦ Πύρρη καὶ τοῦ Λή ἀπεφάσισε νὰ συνοδύσῃ αὐτοὺς. Ὁ χιονοστρόβιλος οὗτος ἐκώλυσε εἰς τὸν ὁδηγὸν νὰ δεῖξῃ εἰς τὸν Πύρρη ποῦ εὐρίσκεται ὁ λίθος ἐ γ ν ι μ ο ὕ τ ὸν ὁποῖον πλήττοντες οἱ Ἑσκιμόσοι λαμβάνουσι συνθήρας δι' ὧν ἀνάπτουσι πῦρ καὶ τὰς λιχνίας των. Ὅχι μικρὸν κώλημα ἐπέφερον εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Πύρρη καὶ τὸ περιστατικὸν ὅτι ἐπέστη ἡ ἀνοιξις ἤτις, καίτοι συνωδύετο ὑπὸ χιονοστροβίλων καὶ καταιγίδων, ἐπέφερε τὴν τῆξιν τοῦ πάγου καὶ τὸν σχηματισμὸν ἐν τῷ ἐκ πάγου καλύμματι τῆς θαλάσσης ἀναριθμητῶν σχισμᾶδων ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε οἱ πεοιηγητὰι ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναβαίνωσιν τὴν ὑψηλὴν καὶ βραχῶδη ἀκτὴν, νὰ διαβαίνωσιν διὰ τῶν γλέττσερ καὶ νὰ χρονοστρεβῶσιν ἕνεκα τῶν ἀπροόπτων καλυμμάτων.

Καθ' ὁδὸν οὗτοι συνήντησαν ἀκόμη πολλὰ ἀξιοπερίεργα καὶ ἀπρόοπτα. Οὕτω, παρὰ τὸν γλέττσερ Πετρόβικ οἱ ὄδοιπόροι ἐπεσκέφθησαν σπηλαῖον τι ὄπερ ὁ Ἐλίσα Κέντ Κέντ εἶχεν ἀνακαλύψει καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ Ἑσκιμόσοι ἐφύλαττον τὰς προμηθείας των καὶ τὴν περιττὴν περιουσίαν των. Ἐν τῷ χιονοσκεπῇ ἐδάφει ἐνός ὄροσπέδιου οὗτοι συνήντησαν ἀγρίας ταρανδούς, μέχρι δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἰόρκ ἀπερίγραπτον πλῆθος θαλασσίων πτηνῶν ἔχοντων τὰς φωνὰς των ἐν τοῖς βράχοις καὶ χρησιμεύοντων τοῖς Ἑσκιμόσοις εἰς τροφήν, θέρμασιν καὶ φωτισμὸν διότι τὸ σῶμα των ἦν ὄλον ἐκ λίπους καὶ πάχους.

Μόλις μετὰ ἐννέα ἡμέρας ὁ Πύρρη καὶ ὁ Λή

συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ταλλεκότσαλ ἐφθασαν εἰς τὸ ἀκρωτήριο Ἰόρκ· ἀλλ' ἡ πορεία δὲν εἶχεν ἔτι περατωθῆ, ἔπρεπε ἀκόμη ἐπὶ δύο ἡμέρας νὰ βαδίσωσι μέχρι ἐκείνου τοῦ τόπου ἐνθα ἐκεῖτο ὁ διάσημος μετεωρολίθος, περὶ τῶν διαστάσεων τοῦ ὁποίου ὁ Πύρρη ἠρξάτο νὰ ἀπογοητευθῆται διότι οἱ Ἑσκιμόσοι τῷ ἔλεγον ὅτι τοιοῦτοι λίθοι ἦσαν τρεῖς· εἰς ὀλίγον μεγαλείτερος τοῦ κυνός, οἱ δὲ λοιποὶ δύο ὀλίγον μεγαλύτεροι τοῦ πρώτου.

Εὐτυχῶς παρὰ τὸ ἀκρωτήριο Ἰόρκ οἱ ὄδοιπόροι συνήντησαν ἕναν Ἑσκιμόσον ὅστις ἐξῆ ὡς ἀσκητῆς ἐν τινὶ μικρῷ σπηλαίῳ πρὸ τοῦ σπηλαίου του ἴστατο τὸ ἔλκυθρον του συρόμενον ὑπὸ κυνῶν, εἰς δὲ τοὺς τοίχους τοῦ σπηλαίου ἦσαν τὰ πρὸς ἄγρην δίκτυα, ἀντὶ κλίνης ὁ Ἑσκιμόσος εἶχε δέρμα ἐκ λευκῆς ἄρκτου, ὡς τροφήν δὲ ἔχθος καὶ φώκας. Ὁ ἀσκητῆς οὗτος συνώδευσε τοὺς περιηγητὰς καὶ ἐπειδὴ ἐγίνωσκεν εὐθὺν καὶ κατάλληλον δρόμον ἔφερον αὐτοὺς εἰς τὸ τέλος τῆς περιηγήσεως των. Ὁ Ταλλεκότσαλ ἔδειξεν εἰς τοὺς περιηγητὰς τεμάχια τινὰ ἐξέχοντα τῆς χιόνος ἐκ πρασίνου λίθου ὅστις κατὰ τοὺς λόγους του, ἐχρησίμευε πρὸς ἀπόσπασιν τεμαχίων ἐκ τοῦ μετεωρολίθου. Εἶτα ἠρξάτο νὰ σκάπτῃ λάκκον ἐν τῇ χιόνῳ, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸν ἕως τρεῖς πόδας βαθὺν καὶ πέντε πόδας εὐρύν. Μετὰ τινὰ λεπτὰ ἐν τῷ πυθμένι τοῦ λάκκου εἶδον μελανό-φαιον λίθον. Καθαρίσαντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς χιόνος παρατήρησαν ὅτι ὁ ἀερόλιθος οὗτος ἔχει σχῆμα ἀτελοῦς τραπέζιου, περιφέρειαν 11 ποδῶν, μῆκος 4 ποδῶν καὶ 3 δακτύλων καὶ πλάτος 3 ποδῶν καὶ 3 δακτύλων. Ὁ λίθος οὗτος ἐκεῖτο εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς καὶ ἐξύγιζε περίπου ἕως 5,500—6000 ἀγγλ. φ. Κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Ταλλεκότσαλ ὁ λίθος εἶνε ἔτι μεγαλύτερος καὶ ὁμοιάζει πρὸς καθήμενην γυναῖκα, ἀλλ' ἐλόκληροι γενεαὶ Ἑσκιμόσων ἐχρησιμοποιοῦν τὸν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀποσταλέντα αὐτοῖς λίθον καὶ μέγα μέρος αὐτοῦ εἶχον ἀποσπάσῃ. Λαβὼν φωτογραφικὴν ἀπεικόνισιν τοῦ ἀερόλιθου, ὁ τολμηρὸς περιηγητῆς ἔκρυψεν ὑπ' αὐτὴν ἐρμητικῶς κλεισμένον κυτίον περιέχον ἀθηντικὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ περιηγητοῦ, ἐνεχάραξεν ἐν αὐτῷ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματός του καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια. Ἐν τούτοις ὁ Πύρρη ἠδυνήθη νὰ ἐρευνησῇ τὰς φλέβας τοῦ ἰ γ ν ι μ ο ὕ τ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ταχέως. Τῇ δὲ 6ῃ ἰουνίου ἤδη οἱ ἀποστελοῦντες τὴν ἀνά τοὺς πόλους ἐκστρατεῖαν οἱ διαμείναντες παρὰ τὸ ἀκρωτήριο Ἰόρκ, συνήντησαν τὸν Πύρρη καὶ Λή μετὰ μεγάλης χαρᾶς.

ΚΑΜΕ ΚΑΛΟ ΚΑΙΡΙΨΟΝ ΣΤΟ ΓΙΑΔΟ

Υπήρχε ποτε βασιλεύς τις ὅστις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκεῖτο ἀσθενής καὶ δὲν ἠδύνατο οὐδαμῶς νὰ εὗρη θεραπείαν. Πάντες οἱ ἰατροὶ τῆς ἐπικρατείας του προσκληθέντες ἐπεσκεψήθησαν αὐτὸν ἀλλ' οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ εὗρη φάρμακον ἱαματικὸν τῆς ἀσθενείας του. Μόνον εἰς παλαιὸς ἰατρός, ζῶν ἐν τινὶ ἀπομεμακρυσμένῃ πόλει δὲν προσεκλήθη. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας βλέπον δεινυμένην τὴν κατάστασιν τοῦ νοσοῦντος βασιλέως ἀπεφάσισε νὰ προσκαλέσῃ αὐτόν. Οὗτος ἐλθὼν ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ βασιλέως καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν περὶ τῆς νόσου του τῷ εἶπεν: "Ἐνδοξε βασιλεῦ! Πάντες οἱ ἰατροὶ τοῦ κράτους σου σὲ ἐπεσκεψήθησαν καὶ σοὶ προσέφερον τὰ φάρμακά των, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς ἰατροὺς τῆς οἰκουμένης ἀν προσκαλέσῃς πάλιν δὲν θὰ εὗρης θεραπείαν. Ἡ νόσος σου δὲν θὰ ἰαθῇ δι' ἀνθρωπίνων χειρῶν. Ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ὑπάρχει ἰχθύς ἔχων χρυσαῖα λεπίδια καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς δύο ἀνεκτιμήτους τιμίους λίθους νυχθημερόν ὡς ἥλιος ἀπαστρέφοντα. Διάταξον τοὺς ἀλιεῖς τοῦ κράτους σου νὰ ἀγρεύσωσιν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐὰν γευθῆς αὐτοῦ παρευθὺς θὰ ἰαθῆς καὶ μικρὸν βίον ἔτι θὰ ἐπιζήσης. Ὁ βασιλεὺς ἤκουσε ταύτην τὴν συμβουλὴν τοῦ γέροντος καὶ παρευθὺς διέταξεν ὅπως καθ' ὅλον τὸ κράτος του διὰ κηρύκων συναθροίσωσιν ἅπαντας τοὺς ἀλιεῖς καὶ ἀποστείλωσιν αὐτοὺς πρὸς εὐρεσιν ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ ἀδαμκντόπιδος ἰχθύος καὶ ὑποσχέθη εἰς τὸν εὐρόντα τὸν ἰχθύν ἀμύθητον πλοῦτον. Οἱ ἀλιεῖς ἄμα τῇ αὐγῇ ἀπῆλθον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μετ' ἀτρώτους μόχθους συνέλαβον τὸν χρυσολεπίδα ἰχθύν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ υἱὸς τοῦ ρηθέντος βασιλέως ἐξῆλθε διὰ τῶν βασιλικῶν ἀκατιῶν ὅπως περιέβη τὸν αἰγιαλὸν χάριν ἀναψυχῆς. Μαθὼν ὅτι οἱ ἀλιεῖς κομίζουσι τὸν χρυσολεπίδα ἰχθύν, διηύθυνε τὴν ἀκάτιον πρὸς αὐτούς, καὶ φάσας αὐτοὺς διέταξε νὰ τῷ δείξωσι τὸν ἰχθύν. Προσεκτικῶς παρατηρήσας αὐτὸν λίαν ἐθαύμασε καὶ ἠρώτησε διατὶ συνέλαβον καὶ εἰς τίνα κομίζουσιν αὐτόν. Οἱ ἀλιεῖς διηγήθησαν ὅτι ἤγρευταν αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, ὅπως γευθῆς αὐτοῦ, οὗτος ἰαθῇ. Ὑπάρχει ἄρα γε ἕτερος παρόμοιος ἰχθύς; ἠρώτησεν ὁ βασιλόπαις. Δὲν ὑπάρχει, οὗτος μόνον εἶνε ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀπεκρίθησαν οἱ ἀλιεῖς. Ὁ βασιλόπαις ὦν λίαν φιλελεῆμων ὑσπλαχνίσθη τὸν χρυσολεπίδα ἰχθύν. Δὲν εἶνε κρέμα, εἶπε, νὰ συλληθῇ τοιοῦτος ἰχθύς παρόμοιος τοῦ ὁποίου δὲν εὐρίσκειται ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ νὰ καταστραφῇ ὑπὲρ ἐνὸς ἀνθρώπου; Εἰπὼν τοῦτο, ἔλαβε τὸν ἰχθύν καὶ ἀπέλυσεν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ ἀλιεῖς ἐπέστρεψαν τεθλιμένοι

παρὰ τῷ βασιλεὶ καὶ τῷ διηγήθησαν πῶς συνέλαβον τὸν χρυσολεπίδα ἰχθύν καὶ ὅτι ὁ υἱὸς του συναντήσας αὐτοὺς ὑσπλαχνίσθη τὸν ἰχθύν καὶ λαβὼν αὐτὸν ἐρρίψεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ βασιλεὺς λίαν ὠργίσθη καὶ παρευθὺς προσκαλέσας δύο τῶν πιστοτέρων του αὐλικῶν ἀντείλατο αὐτοῖς ὅπως συλλαβόντες φονεύσωσι τὸν υἱόν του. «Ἄφου εἶνε τοιοῦτος ὁ υἱὸς μου, εἶπεν, ὥστε νὰ λυπηθῇ περισσότερον τὸν ἰχθύν ἀπὸ τὴν πατέρα του, προτιμώτερον εἶνε νὰ μὴν ὑπάρχη.» Οἱ αὐλικοὶ εἰς τοὺς ὅποιους ἀνετέθη ἡ ἐντολὴ τῆς δολοφονίας τοῦ βασιλόπαιδος, εὐρόντες αὐτὸν ἔδσαν καὶ ὠδήγησαν εἰς τὴν ὄρος ὅπως τὸν φονεύσωσι. Φθάσαντες εἰς τὸ ὄρος, εὐσπλαχνίσθησαν αὐτὸν διότι ἦν λίαν ἀγαθὸς καὶ ὑπὸ πάντων τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ἕνεκα τῶν προτερημάτων του καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μὴν τὸν φονεύσωσιν ἀλλὰ νὰ τὸν ἐκβάλωσι τῶν ὄρων τοῦ κράτους καὶ νὰ εἰπῶσιν εἰς τὸν βασιλέα ὅτι ἐφόνευσαν αὐτόν. Ὁ βασιλόπαις ὠρκίσθη ὅτι δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ ποτε εἰς τὴν ἐπικρατείαν τοῦ πατρός του καὶ ἀφῆθη ἐλεύθερος. Οἱ αὐλικοὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια, ὁ δὲ βασιλόπαις μόνος περιεπλανᾶτο ἐν τῷ ὄρει, ἐπὶ τέλους εὗρεν ὁδὸν τινὰ καὶ ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του. Ἐβάδισεν ὄλην τὴν ἡμέραν, ἐβάδισε καὶ τὴν ἐπιούσαν χωρὶς νὰ εὗρη οὔτε πόλιν οὔτε κώμην τινὰ. Ἐσταμάτισεν εἰς ἐν τόπον καὶ ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, ἐκείνοι εἰς οὗς ἀνετέθη νὰ μὲ φονεύσωσιν ἐγκατέλειπόν με ζῶντα διὰ τὰ με κίμῳσι καλόν, ἀλλὰ καλλίτερον εἶνε ὅτι εἶμαι ζῶν, οὐδεὶς μὲ γνωρίζει, οὐδὲν ἔχω, δὲν γνωρίζω ποῦ νὰ ὑπάγω, θὰ ἀποθάνω ἐκ πείνης ἐν τινὶ τόπῳ ἐρήμῳ ἢ ἄγρια θηρία θὰ μὲ κατασπαράξωσιν». Ἡ γέρθη ὅπως ἐξκολλουήθη τὴν πορείαν του καὶ εἶπε καθ' ἑαυτόν, ἐὰν καὶ σήμερον δὲν εὗρω ποῦ νὰ διανυκτερεύσω καὶ νὰ λάβω τροφὴν, πρέπει νὰ αὐτοκτονήσω. Βαδίσας ὀλίγον, συνήτησε λευκοπόγωνα γέροντα καθήμενον πρὸ τὴν ὁδόν. Ἐλθὼν παρ' αὐτῷ ἠρωτήθη παρὰ τοῦ γέροντος «ποῦ ὑπάγεις νεανία;» Καὶ ἐγὼ δὲν γνωρίζω, ἀπεκρίθη ὁ βασιλόπαις. «Διατὶ λοιπὸν ἐπεχειρήσεις ταξείδιον χωρὶς νὰ γνωρίζεις ποῦ ὑπάγεις;» ἠρώτησεν αὐτὸν ἐκ νέου ὁ γέρον. Μὴ ἐρωτᾶς, γέρον, ἀπήντησεν ὁ βασιλόπαις, μόνον ἐγὼ τὸ ξέρω ὁποία δυστυχία ἐνέσκηψεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀσκόπως βαδίζω, οὐδὲ ἔχω ὄρεξιν νὰ διηγηθῶ αὐτήν, ὅτε μὴ ἀναμένων εὐεργεσίαν τινὰ παρὰ τινος. Δύο ἡμέρας περιπατῶ καὶ τώρα κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν οὐδαμῶς συνήτησα οὔτε πόλιν οὔτε κώμην τινὰ ὅπως εὗρω ἄσυλον ἢ διατροφὴν. Ἄχ σὲλυποῦμαι, τῷ εἶπεν ὁ γέρον. Ἐὰν θέλῃς, ἔρομαι μαζύ σου. Ἐδῶ πλησίον εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ βασιλέως, θὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ, μὲ γνωρίζουσι πολλοὶ κάτοικοι καὶ θὰ

εὗρες ὅτι ζητεῖς. Μόνον ζητῶ νὰ μοι δώσης λόγον τιμῆς περὶ τοῦ ὅτι θὰ λάβω ἐξ ἡμῶν εἰς ὅτι κερδίσῃς καὶ ἀποκτήσεις. Συγκατανεύεις ἢ οὐ; Συμφωνῶ εἶπεν ὁ βασιλόπαις. Ὁ γέρον ἠγέρθη καὶ ἠκολούθησε τὸν βασιλόπαιδα. Ὀλην τὴν ἡμέραν ἐβάδίζον καὶ ἄμα ἐνύκτωπεν ἐφθασαν εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Ὁ γέρον εὖρε κατοικίαν ἀπέναντι τοῦ βασιλικῆς ἀνακτόρου, ἐρχγον καὶ ἐπιον καὶ ἐκοιμήθησαν ἡσυχῶς. Ὁ βασιλόπαις τὴν πρώτην ἐκάθισε παρὰ τὸ παράθυρον καὶ ἐβλεπε τὰ περὶ. Ἀπέναντι τῆς οἰκίας ἐν ἡ διέμενεν ἐξῆλθεν εἰς τὸ παράθυρον τοῦ ἀνακτόρου καὶ ἡ βασιλόπαις. Αὕτη ἦν ἡ πρώτη ὠραιότης νεάνις τοῦ κόσμου, οὗτος δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἐθαύμασεν. Ἡ βασιλόπαις ἠτένισε τὸ βλέμμα τῆς πρὸς αὐτόν. Οὗτος ἐντράπη καὶ ἐκρύβη. Μετ' ὀλίγον πάλιν παρετήρησεν ἐκ τοῦ παραθύρου. Αὕτη ἴστατο ἐν τῷ παραθύρῳ καὶ τὸν ἐβλεπεν. Ἀμφοτέρω ἐβλέποντο καὶ ἠρωτεύθησαν. Οὗτος ἐξῆλθε νὰ περιέλθῃ τὴν πόλιν ἀλλ' ἡ βασιλόπαις δὲν ἐξῆρχετο ἐκ τῆς σιέσεώς του. Ἐπιστρέφων τὴν ἐσπέραν διῆλθε παρὰ τὸ ἀνάκτορον. Ἡ βασιλόπαις ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὸ παράθυρον καὶ ἰδοῦσα αὐτὸν τῷ ἐποίησε νεῦμα ὅπως οὗτος πλησιάσῃ. Οὗτος ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν τὴν ὁποῖαν τῷ ἐρρίψεν ἡ βασιλόπαις καὶ ἀναγνούς αὐτὴν δὲν ἐπίστευσεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Αὕτη τῷ ἔγραψεν ὅτι τὸν ἀγαπᾶ καὶ τὸν προσεκάλει νὰ ὑπάγῃ τὴν ἐπαύριον κατὰ τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ ἀνάκτορον. Ὁ βασιλόπαις ὄλην τὴν νύκτα δὲν ἠδυνήθη νὰ κοιμηθῇ ὁ γέρον τις, τρίς τὸν ἠρώτησε τί τῷ συμβαίνει καὶ δὲν δύναται νὰ κοιμηθῇ, οὗτοι δὲ τῷ ἀπήντησεν ὅτι ἐσκέπτετο περὶ τοῦ πατρός του καὶ ἕνεκα τῆς λύπης διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπανίθῃ τοὺς οἰκέλους του εἰς ἀνίσυχος. Ὁ γέρον ἐξῆλθε τὴν ἐπιούσαν ὅπως περιέβη τὴν πρωτεύουσάν καὶ ἐπιστρέφων τὴν ἐσπέραν ἐσταμάτισεν ἀπέναντι τοῦ ἀνακτόρου καὶ εἶδεν ὅτι ὑπῆρται τῶν ἀνακτόρων κρατούντες νεκρικὸν κάρβυατον εἰσῆγαγον αὐτὸ εἰς τὸ ἀνάκτορον. Ἐκείθεν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν διήρχοντο διαβάται. Ὁ γέρον ἠρώτησεν αὐτοὺς διατὶ εἶνε τὸ νεκροκάρβυατον καὶ διατὶ ὑπῆρται τῶν ἀνακτόρων φέρουσιν αὐτό; Οὗτοι τῷ ἀπεκρίθησαν «ἐὰν ἐγίνωσκες δὲν θὰ ἠρώτας.» Θέλω νὰ μάθω, εἶπεν ὁ γέρον, εἰπέτε μοι διότι δὲν εἶμαι ἐκ ταύτης τῆς πόλεως. «Ἄφου θέλεις θὰ σοὶ τὸ εἶπωμεν. Τοῦτο τὸ νεκροκάρβυατον εἶνε τὸ τεσσαρακοστὸν ὅπερ εἰσάγεται εἰς τὸ ἀνάκτορον, ἕκαστον κάρβυατον εἰσάγεται τὴν ἐσπέραν κενὸν καὶ τὴν πρώτην δι' αὐτοῦ ἐξάγεται νεκρὸς ἐκ τῶν ἀνακτόρων. Τὴν βασιλόπαιδα ἠράσθη ὄφρις, ὅστις νυχθημερόν βασανίζει αὐτήν. Ἐὰν αὕτη ἐρασθῇ πῖσις, ὁ ὄφρις προσκαρτερῶν αὐτὴν κατὰ τὴν εἰς

τὸ ἀνάκτορον εἰσοδὸν καὶ δὲν ἀφήνει αὐτὸν νὰ ἐξέλθῃ ζῶντα. Ἡ βασιλόπαις μέχρι τοῦδε ἠράσθη τριάκοντα ἐννέα νεανίων. Ὁ ὄφρις ἀνέμενεν αὐτοὺς ὅπως διανυκτερεύουσιν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐφόνευσεν. Τώρα ἠράσθη ἕτερου, ὅστις εἶνε ὁ τεσσαρακοστὸς αὐτῆς ἐρασθῆς τοῦτο δὲ τὸ νεκροκάρβυατον εἶνε δι' αὐτόν. Ὁ γέρον ἐσκέπθη ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπῆλθε πάλιν νὰ περιπατήσῃ ἀνά τὴν πόλιν. Ὅτε ἐνύκτωπεν ὁ βασιλόπαις ὑπῆγεν εἰς τὸ ἀνάκτορον. Ἡ βασιλόπαις ἀνέμενεν αὐτόν εἰς τὸν κηπὸν καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν θλαμόν της. Ὁπόσον μεγαλοπρεπῆς θάλαμος! Λυχνία δὲν ἔκαεν ἀλλ' ἦν φωτεινὸς ὡς ἡμέρα, τοσοῦτον πολλοὶ ἀδάμαντες καὶ παντοῖοι πολύτιμοι λίθοι ὑπῆρχον ἐν αὐτῷ. Ἡ μεσονύκτιον καὶ οἱ ἐρασταὶ ἀκόμη διελέγοντο. Ἐξαίφνης τρομερὸς φόφος ἠγέρθη ἐν τῷ πλησίῳ κειμένῳ θαλάμῳ. Ἠκούσθη ἰσχυρὸς κτύπος, βοή προήλθεν ὡς νὰ ἐξῆρχετο ἐξ ἑκατόν σπηθῶν καὶ βαρὺ τι ἐπεσεν ἐπὶ γῆς, ὅλον δὲ τὸ ἀνάκτορον ἐσεισθη. Ἡ βασιλόπαις ἐκ τοῦ φόβου ἔχασε τὸ χρῶμα ἐκ τοῦ προσώπου της. Ὁ βασιλόπαις ὅστις ἦν τοσοῦτον ἦρωδς ὅσον καὶ ὠραῖος καὶ εὐσπλαγγοῦς δραξάμενος σπάθην ἐδρα με νὰ ἴδῃ! Εἰσελθὼν εἰς τὸν ἕτερον θάλαμον, τί νὰ ἴδῃ. Κατὰ γῆς ἔκειτο πτώμα ὄφρεως τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ ἦν ἐσχισμένη εἰς δύο καὶ τὸ αἷμα ἔρρεε κρουνιδόν. Ἐπὶ τοῦ πτώματος ἐκάθητο ὁ γέρον κρατῶν εἰς τὴν χεῖρα του πέλεκυν. Ὁ γέρον ἰδὼν τὸν βασιλόπαιδα εἶπεν αὐτῷ. Ἄπελθε, εἰπέ τῇ βασιλόπαιδι νὰ μὴ φοβείτε, ἐγὼ ἐφόνευσά τὸν ὄφριν, ὅστις ἤλθε νὰ σὲ φονεύσῃ, ἐξεληθέτω ὅπως τὸν ἴδῃ. Ἡ βασιλόπαις εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον ὅπου ἐκτάθη ἔκειτο ὁ ὄφρις καὶ ὅσον εἶχε τρομάξει πρότερον ἐπὶ τοσοῦτον τώρα ἐχάρη. Αὕτη ἀμέσως ἀπέστειλε νὰ ἐξυπνήσωσι τὸν πατέρα της καὶ ἐλθούσα παρ' αὐτῷ διηγήθη ὅτι ὁ γέρον ἐφόνευσεν τὸν ὄφριν. Ὁ βασιλεὺς ὑπερεχάρη, ἐκάλεσεν ἀμέσως τὸν γέροντα καὶ τὸν βασιλόπαιδα καὶ τοῖς εἶπεν: Ὑμεῖς ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ μέγα ἀνδραγάθημα ὅπερ διὰ χρημάτων καὶ κτημάτων δὲν ἀνταμείβεται. Εἰπέτε μοι τί ζητεῖτε καὶ ὅτι ἐργεταὶ ἀπὸ τὰς χεῖρας μου θὰ ποιήσω ὅπως ἐξωφλήσω τὸ πρὸς ὑμᾶς χρέος μου. Ὁ γέρον ἀπήντησεν «Ἐνδοξε βασιλεῦ! ὑπὲρ ἐμοῦ δὲν ζητῶ οὐδέν. Ὅτι ἐποίησα ἐξετέλεσα ὑπὲρ τοῦτου τοῦ νεανίου, τὸν ὁποῖον θεωρῶ υἱόν μου. Ἐὰν θέλῃς νὰ ἀνταμείψῃς ἡμᾶς, δός εἰς αὐτόν ὅτι ἡ καρδία σου προαιρεῖ. Ὁ βασιλεὺς ἀπεπάνθη τότε πρὸς τὸν βασιλόπαιδα καὶ εἶπεν ἐγὼ ἡδὴ ἐγγράσα καὶ ἐβαρύνθη τὴν βασιλείαν. Εἰς σὲ ἀναθέτω τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα. Ἐκτός ταύτης κῆρας ὁ Θεὸς δέν μοι ἔδωκεν ἕτερον τέκνον, ἀνυπόχρητον αὐτὴν καὶ βασιλευσάντα. Ὁ βασι

σιλόπαις συνεζεύχθη τὴν βασιλόπαιδα καὶ ἐγένετο βασιλεὺς τῆς χώρας ἐκείνης. Ἐνδόξως ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ οἱ ἐν ὄλῳ τῷ βασιλείῳ ὑπερηγάπων αὐτόν. Ὁ γέρον ἦν ὁ πρῶτος τοῦ σύμβουλος τὸν ὁποῖον κατὰ πᾶν σπουδαῖον διάδημα ὁ βασιλεὺς ἠρώτα. «Ἡμέραν τινα ἦλθον ἐκ τοῦ γείτονος κράτους ἀπεσταλμένοι νὰ ἐρωτήσωσι καὶ ἐξετάσωσιν ἐὰν εἶδε τις τὸν βασιλόπαιδα ἐκείνον ὅστις πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν ἀπώλεσθη ἐκ τῆς χώρας, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι ποῦ ὑπῆγε καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πατήρ του ἀποθανὼν ἀφῆκε τὸ βασίλειον, ἐὰν ζῆ νὰ ἀπέλθῃ ὅπως γίνῃ κάτοχος τῆς ἀρχῆς. Ὁ βασιλόπαις μαθὼν τοῦτο ὑπῆγε παρὰ τῷ βασιλεὶ πενθερῷ του καὶ τῷ διγνήθῃ πῶς ὁ πατήρ του ὠργίσθη, διότι οὗτος ἐρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν τὸν χρυσοπέδιον ἰχθύον, καὶ διέταξε νὰ φονεύσῃ αὐτόν, πῶς οἱ αὐλικοὶ ὑπηρετῶν ἐλυπήθησαν αὐτόν καὶ ἀφῆκαν αὐτόν ζῶντα, πῶς συνήντησε τὸν γέροντα καὶ μετ' αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσιν. «Τώρα, εἶπεν, ἦλθον ἀπεσταλμένοι ὅπως ἐρευνησωσὶ περὶ ἐμοῦ. Ὁ πατήρ μου, ἀπέθανεν ἐγὼ δὲ πρέπει νὰ ἀπέλθω ὅπως λάβω τὴν βασιλείαν, ἥτις μοι ἔλαχε καὶ τὴν ὁποίαν οἱ τε προὔχοντες καὶ ὁ λαὸς μοι παρέχουσιν. Ἐὰν συγκατανεύῃς, ἄφες τὴν θυγατέρα σου νὰ ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ, ἐὰν δὲ δὲν θέλῃς ἄς μείνῃ παρὰ σοί.» Ὁ βασιλεὺς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτόν νὰ λάβῃ τὴν σύζυγόν του ἰδικὴν του θυγατέρα καὶ νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὸ νέον του βασίλειον, τὴν πατρίδα του, καὶ διέταξε νὰ φορτώσῃ δέκα ἀμάξας μὲ διάφορα ἀγαθὰ καὶ πλοῦτη καὶ νὰ τὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ βασιλείου τοῦ πατρὸς του. Ὁ βασιλόπαις ὑπῆγεν εἰς τὸ λαχὸν αὐτῷ βασίλειον μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ γέροντος. Ὁ βασιλεὺς πενθερός του, ἀπαντῶν οἱ προὔχοντες καὶ ὄλο; ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσιν ἐξῆλθον ὅπως τὸν προπέμψωσιν. Ὁλόκληρον ἡμέραν ἐδάδιζον καὶ ἔφθασαν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ὅπου ὁ βασιλόπαις συνήντησε τὸν γέροντα. Ὁ γέρον ἔστη εἰς τοῦτο τὸ μέρος καὶ εἶπεν εἰς τὸν βασιλόπαιδα. «Ἄ, ἕως ἐδῶ εἴμεθα μαζί ἑπτὰ ἔτη συνεζήσαμεν τώρα πρέπει νὰ ἀποχωρισθῶμεν. Πᾶν ὅ, τι ἡδυνάμην, ἐποίησα ὑπὲρ σοῦ ὡς σοὶ ὑπεσχεθῆν ὅτε συνήντησά σε ἐνταῦθα. Τώρα ἰδική σου σειρά εἶνε νὰ ἐκτελέσῃς τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωκας. Ἐνθυμῆσαι ὅτι μοὶ ὠρκίσθης ὅτι θὰ διανέμῃς μετ' ἐμοῦ πᾶν ὅ, τι ἀποκτήσεις καὶ κερδίσεις; Ἐνθυμοῦμαι, εἶπεν ὁ βασιλόπαις. Ὁ πενθερός μου ἔδωκέ μοι δέκα ἀμάξας πλήρεις ἀ-

γαθῶν καὶ πλούτου. Λάβε τὰ ἡμισυ. Καλῶς, ἐκ τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀγαθῶν θὰ λάβω τὰ ἡμισυ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς βασιλόπαιδος ἀνήκει μοι τὸ ἡμισυ καὶ τοῦτο θὰ τὸ λάβω». Εἰς τὸν βασιλόπαιδα οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ γέροντος διήγειραν θλίψιν, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπληρώθησαν δακρύων, ἀλλὰ δὲν ἠθέτησε τὴν ὑπόσχεσιν του, εἰπὼν εἰς τὸν γέροντα νὰ λάβῃ τὸ ἡμισυ τῆς συζύγου του. Ὁ γέρον ἔφερον ἐφ' ἑαυτοῦ πέλεκυν διὰ τοῦ ὁποῖου ἐφόνευσεν τὸν ὄφιν, ἔλασεν αὐτόν καὶ ὅσον αἱ δυνάμεις του τῷ ἐπέτρεπον ὑψώσεν αὐτόν ὅπως πατάξῃ τὴν βασιλόπαιδα. Πρὸ τοῦ νὰ κτυπήσῃ αὐτήν, αὐτὴ ἐλειποθύμισε τὸ πρόσωπόν της ὠχρίασε καὶ ἔπεσε κατὰ γῆς ἐκ δὲ τοῦ στόματός της ἤρξαντο νὰ ἐξέρχονται ἀκάθαρτα ἔρπετά μαῦρα καὶ πράσινα ὡς βιάτραχες. Ὅτε αὐτὴ συνῆλθεν εἰς ἑαυτήν, ὁ γέρον διέταξεν αὐτὴ νὰ ἐγερθῆ. Ταύτην ἀνοιστάσαν ὁ γέρον ἠτοιμάσθη νὰ πατάξῃ διὰ τοῦ πελέκεως ἀλλ' αὐτὴ πάλιν ἀπώλεσε τὴν συναίσθησιν ἔπεσε κατὰ γῆς καὶ ἐκ τοῦ στόματός της ἐξῆλθεν εἰς μικρὸς ὄφιν. Ἀποῦ ἦλθεν εἰς ἑαυτὴν ἀνέστη ἐκ νέου, ἀλλ' ὁ γέρον δὲν ὑψώσε πάλιν τὸν πέλεκυν ἀλλ' εἶπεν εἰς τὸν βασιλόπαιδα. «Οὐδὲν θέλω παρὰ σοῦ. Ὅπερ ἔχεις ἄς εἶναι ἰδικόν σου. Ἐξίτησον νὰ ἐξαγάγω ἐκ τῆς βασιλόπαιδος τὰς ἀκαθαρσίας ὅσας ἐν αὐτῇ ἀπέμενον ἕνεκα τοῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτος τοῦ ὄφινος καὶ διὰ τοῦτο σοὶ εἶπον νὰ διαρῶσμεν αὐτὴν κατὰ τὸ ἡμισυ καὶ προσεποιήθη ὅτι ζιτῶ νὰ τὴν μελίσω εἰς δύο διὰ τοῦ πελέκεως μου. Τώρα οὐδὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῇ. Ἀγαπήτε ἀλλήλους καὶ ζήτε εὐτυχῶς μέχρι βαθύτης γῆρατος. Ἐὰν θέλεις νὰ γινώσκεις διατὶ σὲ συνήντησα καὶ διατὶ διέτριψα μετὰ σοῦ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη, μάθον, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ πατήρ τοῦ χρυσοπέδιου ἰχθύος μετὰ τῶν ἀδαμαντίνων ὀφθαλμῶν, τὸν ὁποῖον οἱ ἀλιεῖς ἡγρευσαν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς σου, σὺ δὲ εὐσπλαγχισθεὶς αὐτόν ἔρριψας εἰς τὴν θάλασσαν, σὺ ἐπραξας καλόν, ἐγὼ δὲ σοὶ ἐπανάδωκα καλόν.» Ὁ βασιλόπαις μετὰ τῆς συζύγου του ἐξίτησον νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν γέροντα ἀλλ' ἕως ὅτου στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, οὗτος ἐγένετο ἀφαντος. Ἐξηκολούθησαν μόνον τῶν τὴν ὁδὸν τῶν καὶ ταχέως ἐφθασαν εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἅθην ἅπας ὁ λαὸς ἐξῆλθεν εἰς προὔπαντῆσίν των. Δὲν παρῆλθεν ἔτος καὶ ἐφθασεν εἰδήσεις ἐκ τοῦ γείτονος κράτους ὅτι ἀπέθανε τῆς βασιλίσσης ὁ πατήρ ἀφήσας τὴν βασιλείαν του εἰς τὸν γαμβρόν του. Ὁ βασιλόπαις οὕτως ἐγένετο κάτοχος δύο βασιλείων.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΑ

Πέπων ἀϋξάνομενος ἐν τὸς
βουκάλης.

Διὰ τοὺς ἐραστὰς τῆς κηπουρικῆς παρίστησιν ἱκανὸν ἐνδιαφέρον ἡ ἀϋξίσις καρπῶν τινῶν ὑπὸ ὄλῳ; ἐξαιρετικὸς ὄρους ἢ πάλιν ὑπὸ τινος ἀσυνήθους μορφῆς. Ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν τοιούτου εἰδῶν ἐκτάκτων βλαστῆτων καταλέγεται καὶ ἡ ἀϋξίσις διαφόρων καρπῶν ἐντὸς βουκαλῶν. Εἰς τὸν ἐραστὴν κηπουρὸν λίαν εὐχάριστον εἶναι νὰ βλέπῃ μετ' ὁποῖου ἐνδιαφέροντος καὶ ἀπορίας παρατηροῦσιν οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸν παραδειγματικὸν κήπον τῷ βουκάλην τινα ἐν ἧ εὐρίσκεται μεγάλη τις σταφυλὴ ἢ ὀλόκληρος πέπων καὶ πῶς οὗτοι θαυμάζουσι κατὰ τινὰ τρόπον ἦν δυνατὸν νὰ εἰσχωρήσῃ διὰ τοῦ στενοῦ λαίμου τῆς βουκάλης μεγάλη τις σταφυλὴ ἢ ὀλόκληρος πέπων. Οὐσιωδῶς τὸ παίγιον τοῦτο ἐξηγεῖται λίαν ἀπλῶς καὶ δυνατὸν νὰ παραχθῇ ὑφ' ἐκάστου κηπουροῦ μετ' ἐπιτυχίας. Εὐθὺς ὡς βλαστήσῃ ὁ καρπὸς τῆς πεπονίας ἐν τῇ ρίζῃ, οὗτος ἕνεκα τῆς μικρότητός του δύναται εὐκόλως νὰ εἰσχωθῇ διὰ τοῦ λαίμου εἰς τὴν βουκάλην. Ὁ καρπὸς τοιοιούτου τρόπου θὰ ἀναπτύσσεται ἤδη ἐν αὐτῇ τῇ βουκάλῃ. Ἀπαιτεῖται μόνον ὅπως ἐπιμελῶς ποτιζῆται ἡ ρίζα τῆς πεπονίας καὶ διατηρεῖται διαρκῶς θερμοκρασία εἰκοσι βαθμῶν Ρεωμέρου. Ὅταν ὁ καρπὸς ὠριμάτῃ καλῶς καὶ καθέξῃ ὅλην τὴν βουκάλην, προσεκτικῶς ἀποκόπτεται τῆς ρίζης καὶ διαβρέχεται δι' οἶνοπνεύματος ὅπερ συντελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ πέποντος ἐπὶ μακρὸν χρόνον.

Κατὰ τινὰ ἐπ' ἐσχάτων γενομένην ἐπίσκεψιν τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας, ὁ πρίγκιψ εἶδεν ἐπὶ τοῦ στήθους ὠραίας τινος νέας κυρίας ἀδαμαντοκόλλητον κόσμημα ἰδιούτου σχήματος. Ὁ πρίγκιψ ἀμέσως ἠνότηεν ὅτι τοῦτο ἦν σπάνιον τῆς ἀλλοδαπῆς παράσημον. «Μετὰ συγνώμης κυρία», εἶπεν ὁ πρίγκιψ πλησιάζας αὐτὴν «σεῖς ἔχεις ἀξιοθαύμαστον κόσμημα». Τοῦτο ἀνῆκει εἰς τὸν λόρδον Μπλάγγ, σύζυγόν μου, ὅστις ἐπέτρεπέ μοι νὰ φέρω αὐτό, ἀπήντησεν ἡ κυρία. «Ἄρα γε δύνασθε μόνη σας νὰ ἐκβάλλετε τοῦτο τὸ κόσμημα;» ἠρώτησεν ὁ πρίγκιψ. «Ἐννοεῖται, δύναμαι» περιχρῶς ἀπήντησεν ἡ κυρία, ὑποθέτουσα ὅτι ὁ πρίγκιψ ζητεῖ ἐκ τοῦ πλησίον νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ κόσμημα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶπεν ὁ πρίγκιψ σὰς παρακαλῶ ἀμέσως ἀφαιρέσατε αὐτό καὶ εἰπέτε εἰς τὸν σύζυγόν σας ὅτι τοῦτο εἶναι παράσημον δοθέν αὐτῷ δι' ἐκδηλωθείσης καὶ πρὸς στολισμῶν

τοῦ στήθους του, οὐχὶ δὲ τοῦ στήθους γυναικὸς καὶ τοὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ὠραιότης γυνὴ τοῦ κόσμου.»

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας ἔχει ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς πλουσίαν συλλογὴν ὑποδημάτων. Ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ εὐρίσκονται τὰ ὑποδήματα τῆς Μαρίας Στουάρτ, τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἔφερε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς καταδίκης, τὰ ὑποδήματα τῆς Ἰωάννης δ' Ἄρα καὶ τὰ τῆς βασιλίσσης Λουίζας καὶ ἕτερα. Ἐκτός, τούτου, ἐν ταύτῃ τῇ συλλογῇ ὑπῆρχον δείγματα γυναικείων ὑποδημάτων πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς ἅτινα παριστῶσι μέγα ἔθνογραφικὸν ἐνδιαφέρον. Ἰδιαιτέρην ἐπίτιμον θέσιν κατεῖχον ἐν ταύτῃ τῇ συλλογῇ δύο ζεύγη παιδικῶν ὑποδημάτων τὰ ὁποῖα κατὰ πρῶτον ἔφερον ὁ πρίγκιψ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ὅτε ἤρξατο νὰ βαδίξῃ. Τὰ δύο ταῦτα ζεύγη τῶν ὑποδημάτων ἦσαν τὰ μόνον ἀνδρικά ὑποδήματα ἐν ὅλῃ τῇ συλλογῇ.

Μονομαχία ἐπὶ ποδηλάτου
Δύο ἰσπανοὶ, μέλη τῆς ὠκυποδηλατικῆς λέσχης τῆς πόλεως Γρενάδας ἐρίσαντες ἐζήτησαν νὰ μονομαχήσωσι τὴν ἐπιούσαν καθήμενοι ἐπὶ ποδηλάτων. Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν οἱ ἀντίπαλοι ἐξεθρόνισαν ἐν τινὶ τῶν μεγάλων λεωφόρων, ἐσταμάτησαν διακόσια βήματα ἀπ' ἀλλήλων καὶ κατὰ δοθὲν σύνθημα ἐρρίφθησαν ἐπ' ἀλλήλων μετὰ τῆς δυνατῆς ταχύτητος. Οὗτοι συμπλακέντες ἐπέφερον ἀλλήλοις κτύπους δι' ἰσπανικῶν ἐγχειριδίων. Εἰς τὸν μονομαχοῦντων ὁ Ἐστεμπάν Πέρετες ἔτρωσε τὸν ἀντίπαλόν του Μορένον εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα, ἐνῶ ἡ μάχαιρα τοῦ Μορένου ἐβυθίσθη εἰς τὸ στήθος τοῦ Πέρετες. Ὁ τελευταῖος μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐξέπνευσεν ἐκ τῆς πληγῆς.

Θνησιμότης ἕνεκα τῆς χρήσεως τοῦ οἶνοπνεύματος.
Ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὰς δημοσιευθείσας στατιστικὰς εἰδήσεις, οὐδέποτε μέχρι τοῦδε συνέβη τοσοῦτος μέγας ἀριθμὸς θανάτων κατ' εὐθειαν ἕνεκα τῆς μέθης. Τὸ 1869 ἐκ μέθης εἶχον ἀποθάνει 704, δηλαδὴ 34 εἰς ἑκάτομ. κατοίκων, τὸ δὲ 1893 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων ἐκ τῆς χρήσεως τῶν οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν ὑπερέβη τὰς 2,174 ψυχὰς ἡδηλαδὴ ἀντὶ ἐνὸς ἑκατομ. κατοίκων ἀπέθανον 73 ἐκ μέθης. Ἡ σημαντικὴ αὐτὴ θνησιμότης ἕνεκα τῆς μέθης παρεκίνησεν ἕνα τῶν ἐξόχων ἰατρῶν τοῦ Λονδίνου νὰ ποιηθῆται δημοσίως διαλέξεις περὶ τῆς καταχρηστικῆς τῶν οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ νὰ ἀπο-

τρέπη τοὺς ἀκροατὰς τοῦ ἀπὸ ταύτης. Οὗτος ἰσχυρίζετο ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ ἀσθενῶν ἔπασχον ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ οἴνο-
πνεύματος καί τοι δὲν ἦσαν ἐξ ὀλοκλήρου μέθυσοι.

Πρὶν ἢ δαπανήσω τὸν πλοῦ-
τον ἐν εὐποιΐαις. Περὶ τοῦ βαθυ-
πλούτου ἐμπόρου τοῦ Λονδίνου Χενρὴ Τόρντον
διασώζεται ἐποικοδομητικὴ τις διήγησις. Εἰς
ἱεροκῆρυξ τοῦ Λονδίνου ἀπερχόμενός ποτε εἰς
τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ Τόρντον πρὸς ἐκ-
ζήτησιν χρηματικῆς βοηθείας ὑπὲρ τῶν Εὐαγ-
γελικῶς ἐταιρειῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἤκουσε καθ'
ὁδὸν ὅτι δύο πλοῖα τοῦ Τόρντον ἐναυάγησαν
πλήρη ἐμπορευμάτων. Ὁ ρηθεὶς ἱεροκῆρυξ ὑπῆ-
γεν εἰς τὸ κατάστημα τούτου τοῦ ἐμπόρου
μετὰ τινος ἐσωτερικῆς ἀμφιβολίας περὶ τῆς
ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ του· ἀλλὰ πρὸς μεγάλην
του ἐκπληξιν ὁ Τόρντον ἔδωκεν αὐτῷ λίαν ση-
μαντικὸν ποσὸν ὡς χρηματικὴν βοήθειαν τῇ
ἐταιρείᾳ. «Κύριε Τόρντον εἶπεν ὁ ἱεροκῆρυξ,
νομίζω ὅτι ἡ διαδοθεῖσα φήμη περὶ τῆς μεγά-
λης ἀπωλείας ἦν πρὸ μικροῦ ὑπέστητε δὲν εἶνε
ἀληθὴς κρίνων ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ἦν μοι ἐδώ-
σατε εἰς τὴν περὶ βοηθείας τῇ ἐταιρείᾳ ἐπί-
κλησίν μου». «Πλήρης ἀλήθεια εἶνε ἀγαπητέ
κύριε, ἀπήντησεν ὁ ἀληθὴς οὗτος ὀπαδὸς τοῦ
Χριστοῦ· «Ἀκριβῶς τῶρα ἔμαθον περὶ τοῦ
ναυαγίου τῶν πλοίων μου καὶ τοῦτο μοι ὑπε-
θύμισεν ὅτι ἐὰν δὲν σπεύσω, ὁ Κύριος δύναται
νὰ μὲ στερήσῃ παντὸς τοῦ πλοῦτου μου πρὶν ἢ
δαπανήσω αὐτὸν ἐν εὐποιΐαις.

Ἄξι ο σημεῖωτος ἀνακάλυψις
Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν Κρήτῃ ἐγένετο λίαν
σπουδαία ἀνακάλυψις σημαντικῶς ἐπεκτείνασα
τὰς συγχρόνους γνώσεις περὶ τῆς οὕτω καλου-
μένης Μικηναίου πολιτισμοῦ. Διὰ τῆς ἀνακα-
λύψεως ταύτης, ὡς φαίνεται, λύεται τὸ ζήτη-
μα περὶ τοῦ ἀν ἦν γνωστὴ ἡ γραφὴ κατὰ τὴν
ἐποχὴν τοῦ Μικηναίου πολιτισμοῦ δηλαδὴ κατὰ
τὸν ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου περιγραφέντα χρόνον. Ὁ
κ. Ἐβενς διευθυντὴς τοῦ μουσείου τῆς Ὁξφόρ-
δης ὅστις κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους
περιηγήθη ἀνά τὴν Κρήτην ἀνεκάλυψεν ὄλην
σειρὰν συμβουλευτικῶν παραστάσεων ἐπὶ τῶν λί-
θων αἵτινες ἔχουσι κατὰ πολὺ τὸ κοινὸν μετὰ
τῶν ἱερογλυφικῶν ἀπεικονισμάτων, ἐπίσης ἀνα-
καλυφθέντων ἐν Κρήτῃ, κεχαραγμένων δὲ ἐπὶ
λίθων ἐξ ἀγάλθου. Τὰ λείψανα ταῦτα τῆς αὐ-
τοτελοῦς ἱερογλυφικῆς γραφῆς ἐκ τῆς ὁποίας
ἤδη ἐγνωσθήσαν ἐβδομήκοντα σημεῖα· λίαν
ὑπενθυμίζει ἑτέραν παρόμοιον γραφὴν ἐν εἰδη
γραφῆς ἀνακαλυφθείσαν ἐν τοῖς προϊστορ-

ρικοῖς ἀγγείοις. Ὡς τὴν αἰγυπτιακὴν καὶ
ἀττικὴν οὕτω καὶ τὴν ἱερογλυφικὴν γραφὴν
τὴν ἐν Κρήτῃ ἀνακαλυφθείσαν, τὰ νῦν διαιροῦ-
σιν εἰς τινὰς κλάσεις καὶ διακρίνουσιν ἀπεικο-
νίσματα ἀνθρώπων, ζώων καὶ φυτῶν, ἀστρονο-
μικὰ καὶ γεωμετρικὰ σύμβολα κλπ. Τινὰ τῶν
ἀπεικονισμάτων τούτων ἐκπλήττουσι τὸν πα-
ρατηρητὴν διὰ τῆς ὁμοιότητός των πρὸς τὰ
ἀττικά. Τὸ σύστημα τῶν γραμμικῶν σημείων
ἀνέρχεται εἰς 24, ὡς φαίνεται, σημεῖα τοῦ
ἀλφαβήτου, εὐρόντα ἐφαρμογὴν ἐν τῇ γραφῇ
τῶν ἐν Κύπρῳ Ἑλλήνων ἐν μεταγενεστέρῳ ἐπο-
χῇ. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Ἐβενς ἠνεγκεν εἰς φῶς
τὸ ὅτι ἐν Κρήτῃ πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν π. Χ.
καὶ πολὺν χρόνον πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν
Ἑλλάδα τοῦ φοινικικοῦ ἀλφαβήτου ὑπῆρχον δύο
συστήματα γραφῆς· ἡ γραμμικὴ καὶ ἡ ἱερογλυφικὴ.

Δένδρον ὑδραγωγός. Ὁ φυσιο-
δόφης Λεκὸντ παρετήρησε πρὸ τινος χρόνου τὰς
περιέργους ιδιότητες δένδρου τινος παράγοντος
ὑδῶρ. Τὸ δένδρον τοῦτο κληθὲν Musanga smithi
ἐν ἀφθονία βλαστάνει ἐν ταῖς γαλλικαῖς κτήσε-
σι τοῦ Κόγγου καὶ παριστᾶ μικροσκοπικὸν σίφω-
να. Τὸ στέλεχος τούτου τοῦ δένδρου στηρίζεται
ἐπὶ τῆς γῆς διὰ πλείστων διακλαδώσεων ὑπ'
αὐτὴν δι' ὧν ἀπορροφᾷ τὸ ὑδῶρ ἐκ τοῦ ἐδά-
φους· τὰ λεπτὰ ἀγγεῖα δεχόμενα αὐτὴν ἀνυ-
ψοῦσι μέχρι τῶν κλάδων. Ὁ Λεκὸντ ἀπέκοψε
κλάδους τινὰς καὶ προσήρμοσε σκευὸς ὅπως τὸ
ὑδῶρ ἐκ τῆς τομῆς ρεῦσῃ ἐντὸς αὐτοῦ. Ἡ ω-
πὴ τομὴ ἔδιδε καθ' ὥραν ἐν διαστήματι δώδε-
κα ὥρῶν ἀπὸ 71 λίτρας ὑδῶρ, εἶτα δὲ τὸ πο-
σὸν αὐτοῦ ἤρξατο νὰ ἐλαττοῦται. Κατὰ μέσον
ὄρον ἐξ ἐκάστου δένδρου ἔρρεεν ἐντὸς ἐνὸς ἡμε-
ρονυκτίου πλέον τῶν 13 λίτρων ὑδατος. Τὸ ὑ-
δῶρ τοῦτο δὲν εἶνε πολὺ καθαρὸν ἀτε περιέχον
φυτικὰς οὐσίας καὶ ἐκ τῆς γῆς προερχόμενα
ἄλατα, ἐν τούτοις εἶνε κατάλληλον πρὸς πόσιν.
Αἱ γορίλλαι, ὡς λέγουσι, γινώσκουσι καλῶς τὴν
ιδιότητα τοῦ δένδρου Musanga διότι πολλάκις
αὐταὶ διὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῆς δυνάμεως ἀπο-
κόπτουσι τοὺς κλώνους αὐτοῦ καὶ καταπραύ-
νουσι τὴν δίψαν των ἐκ τοῦ ρεόντος ὑδατος.
Δυστυχῶς ὁ Λεκὸντ δὲν ἐπέξηγησεν πόθεν αἱ γο-
ρίλλαι ἔλαβον γνῶσιν τῆς ιδιότητος ταύτης
τοῦ Musanga Ἄραγε ἐξ ἐνστίκτου αἰσθάνονται
αὐτὴν ἢ μαθηθάνουσι ταύτην παρ' ἀλλήλων;
Ἴσως ποτὲ ὀξύνους φυσιοδόφης κατορθώσῃ νὰ
εὕρῃ ἐν τῷ δένδρῳ Musanga τὴν ἀφετηρίαν ἐξ
ἧς ὀρμώμενος νὰ συντάξῃ τὴν μέχρι τοῦδε ὑπ'
οὐδενὸς ἐπιχειρησθεῖαν ἱστορίαν τῆς ἀναπτύξεως
τῶν πιθήκων.